Leto XXV., št. 59

Poštnina plačana v gotovini
Postgebühr bar bezahlt

Ljubljana, sreda 14. marca 1945

Preis — Cena 2.— L

Upravništvo: Ljubljana, Puccinijeva ul. 5. Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Inseratni oddelek: Ljubljana, Puccinijeva ulica 5. Telefon št. 31-25, 31-26. Podružnica Novo mesto: Ljubljanska c. 42. Izključno zastopstvo za oglase iz Italije in inozemstva: UPI S. A. Milano

Račun pri poštnočekovnem zav. št. 17.749, za ostale kraje Italije: Servizio Conti Corr. Post. 11-3118

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka. Mesečna naročnina 32 lir.

Uredništvo: Ljubljana — Puccinijeva ulica št. 5. Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24.

Rokopisi se ne vračajo

Turobno slovo od žrtev sovražnega letalskega nasilja

Pretresljiva žalna manifestacija na Žalah — Ogromne množice Ljubljančanov s predstavniki vseh oblasti, ustanov in organizacij na čelu so počastile žrtve letalskega napada in obsodile angloameriško razbojništvo

Ljubljana, 13. marca

Vse mesto v žalnih zastavah, dolge procesije na cestah proti Sv. Križu, črna množica pri pretresljivi žalni manifestaciji na Žalah — tako je bela Ljubljana dostojanstveno posvetila današnji dan tolikanj številnim in nedolžnim žrtvam angloameriškega letalskega brezumja. V poznem popoldnevu, ko se je sonce pomalem že odpravljalo za sinje gore, so nenehni tokovi črno opravljenih množic hiteli iz Ljubljane po vseh poteh proti belim hramom na Žalah. Venomer so ljudi prehitevali donašalci novih vencev na kolesih in tudi na vozovih. Tramvajska uprava je stavila v promet zadostno število voz, delno s prikolicami, in je tako olajšala promet, kakršnega smo sicer vajeni le ob vsakoletnem prazniku mrtvih.

Ljubljana slovi od nekdaj po pietetnem čustvovanju. Danes pa ni samo razodela svoje pekoče bolečine, ki že vse od črnega petka grize v srcih, marveč je z nezdržano žalostjo, ki so jo ob ihtenju pretresenih svojcev izražale mnoge iskreče se solze v ženskih kakor tudi v moških očeh, dostojanstveno protestirala proti blaznemu pokončavanju nedolžnih someščanov in njihove imovine po sovražnih letalskih razbojnikih.

Uslužbenci mestnega pogrebnega zavoda so imeli tri dni polne roke dela, da so spravili krste v popoln red v molilnici in po kapelicah. Le kdor je bil priča njihovega napora, ki zahteva mnogo samopremagovanja in skrajno vestnost, je mogel prav oceniti njihovo težavno službo. Po pogrebih posameznih žrtev je do današnje žalne svečanosti ostalo v molilnici še blizu 30 krst, nekaj drugih pokojnikov pa je našlo mesta v kapelicah, od koder so se izselili oni, ki so pred njimi že odšli tja na božjo njivo, koder na različnih parcelah že vse te dni zvenijo lopate, ki pripravljajo tolikerim pokojnikom poslednje domove. Ker bodo v nekaterih grobovih počivali pripadniki celih družin, je bilo treba izkopati nekaj posebno globokih grobov.

Na Žalah se zbirajo množice

Že takoj po 16. so začeli Ljubljančani peš ali s tramvaji romati proti Žalam. Medtem pa so stražniki zastražili veliki prostor pred molilnico, da so lahko uslužbenci MPZ prenesli krste iz molilnice in iz kapelic ter jih razporedili v velik polkrog, odprt proti vhodu na Žale. Središče polkroga je bilo pri govorniškem odru pred molilnico. Vseh 34 krst, ki bodo jutri pokopane, so črno pregrnili, srednja krsta pa je bila pregrnjena z veliko narodno trobojko. Na vseh krstah so počivali venci svojcev in prijateljev v družbi neštetih šopkov, spletenih iz samih pomladnih znanilcev. Teloh in zvončki, vresje, cipresje in vejice bora in smrečja so v preprosti domači ubranosti izražali otožnost žalujočih. Razmeščenih je bilo več ojačevalcev.

Točno po sporedu se je ob 17. uri pričel mimohod množic. Kakor da jim samo žalno čustvovanje narekuje najvzornejšo disciplino, so se Ljubljančani uvrščali v pare in nastopili poslovilno pot mimo krst. Medtem pa so še vedno prinašali nove vence in začeli so se vrstiti pretresljivi prizori, ki so tako rekoč od minute do minute stopnjevali vsesplošno žalost. Svojci pokojnikov so se ustavljali ob krstah svojih dragih, trije otroci so pretresujoče ihteli pred krsto svojega dragega očka, žena se ni mogla ločiti od svojega dobrega moža, kateremu je bila najzvestejša opora in pomočnica, zdaj pa ni več sile, ki bi ji ga mogla vrniti v življenje. Starši so se poslavljali od otrok, bratje in sestre so se raztožili morda ob nenadnem spominu na skupno mladost z onimi svojimi dragimi, ki so zdaj nemi pred njimi v zaprtih krstah. Ihtenje svojcev je prehajalo na mnoge kropilce in na Žalah je zakraljevala vsesplošna globoka žalost.

Mimohod vse Ljubljane

Potem ko so se poslovili od dragih rajnkih, so se zbrali svojci znotraj polkroga, medtem ko se je živa reka pomikala dalje, neprestano dalje. Res, to je bil mimohod vse Ljubljane, vseh njenih slojev, vseh njenih predelov, vseh stanov in starostnih dob. In še in še so prihajale nove množice, medtem pa so se tudi že začeli zbirati predstavniki. Ob 17.30 je prikorakala domobranska godba z dvema častnima vodoma. Po en vod se je postavil na vsako stran krst. Domobranska godba je zavzela svoj prostor na levi strani molilnice in tam so se tudi zbirali zastopniki oblastev, sorodnikom pa je bilo odkazano mesto na desni strani molilnice, a po sredi polkroga so se razvrstili v špalir nosilci vencev, ki so jih poklonili predstavniki civilnih, vojaških in mestnih oblastev.

Poslednji kropilci so defilirali mimo krst malo pred 18. uro. Velika množica pa je morala ostati pred vhodom, kajti

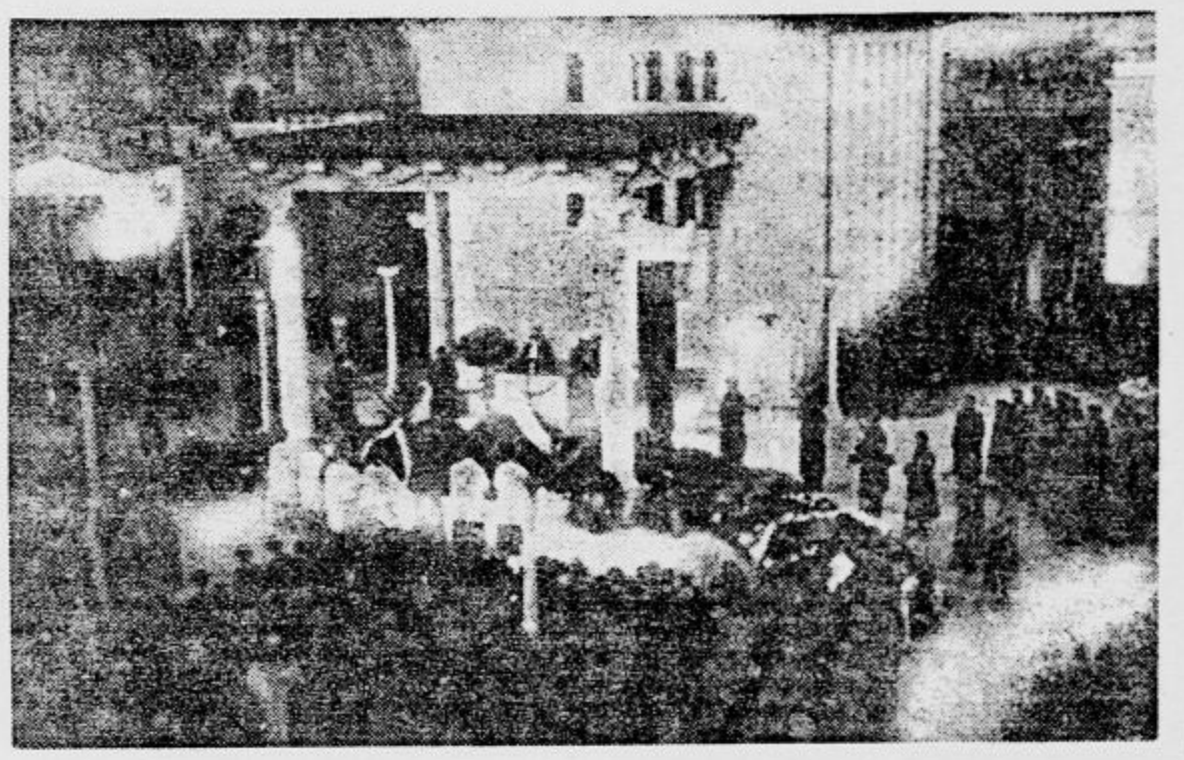

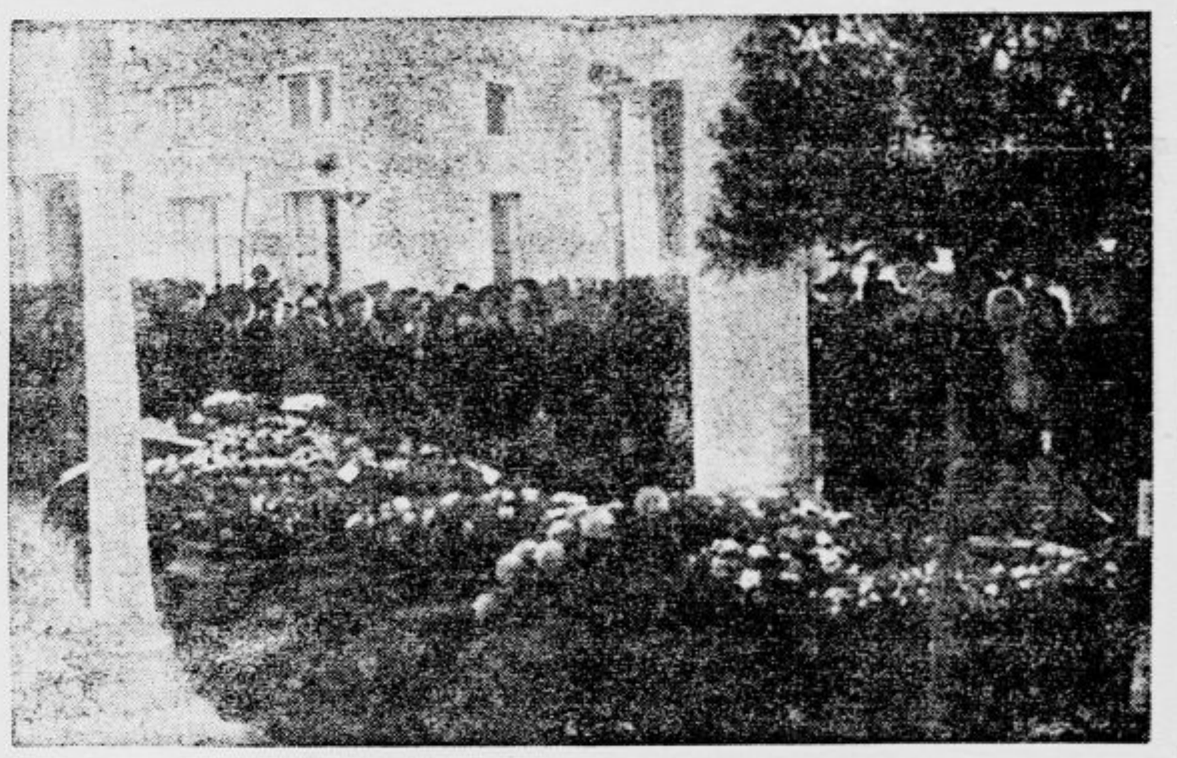

Z žalne manifestacije v Ljubljani

že so zagorele vse luči na kandelabrih, že so se domobranci z noži na puškah postavili za častno stražo pri krstah, že se je približala slovesna ura žalne manifestacije, kakršne Ljubljana v vsej svoji dolgi zgodovini še ni doživela.

Predstavniki polagajo vence

Ob 18. uri, ko se je sonce že poslovilo in je mrak s hladom legal čez mesto in širno Ljubljansko polje, so zazvonili vsi ljubljanski zvonovi. Tam na Žalah pa je v tišino zadonelo močno povelje: »Mirno!« Prispel je prezident general **Leon Rupnik** s spremstvom. Pokrajinska in vojaška oblastva, mestna uprava in javne ustanove, prav vse, kar predstavlja naše javno delovanje in službo narodu in domovini, je bilo zastopano po najvidnejših predstavnikih. Pričelo se je polaganje vencev kot prepričevalen dokaz splošno narodnega žalovanja in obljube, da bodo pokojniki živeli dalje z nami s tem, da nas bodo opominjali k dolžnostim do žrtev vojne in k tem večji ljubezni do bičane in že tolikokrat s krvjo oškropljene domovine.

Gospod prezident Rupnik je položil velik, krasen venec z narodnimi trakovi na srednjo krsto. SS-Obergruppenführer, General der Waffen-SS und Polizei Rösener, ki ga je zastopal SS-Brigadeführer Harm, je položil prav tako velik venec, okrašen z nemškimi simboli, na prvo desno krsto; levo krsto pa je z mogočnim spletom in s trakovi v mestnih barvah okrasil za vršitev županskih poslov pooblaščeni generalni tajnik g. Jančigaj. Menjaje se so nadaljnji predstavniki polagali vence, same dragocene tvorbe ljubljanskih vrtnarjev, zdaj na levo, zdaj na desno stran. V imenu nemških civilnih oblastev je položil venec g. Landrat dr. Herman Doujak. V imenu slovenskega domobranstva sta se žrtvam sovražnikovega besa poklonila polkovnik Krener in podpolkovnik Vizjak. Nato je položil venec Standartenführer Schimmelpfenig, v imenu Ljubljanske pokrajinske uprave načelnik dr. Hubad, v imenu nemške vojske Platzkommandant major Lichtenberg, nato policijski upravnik dr. Hacin, Kanzler Liesenberger, hrvatski generalni konzul Salih Baljić in predstavnik organizacije Speer. Vence slovenskih predstavnikov so prinašali h krstam uslužbenci pristojnih oblastev in ustanov, vse nemške vence pa pripadniki nemške oborožene sile. Ves čas polaganja vencev je domobranska godba igrala nesmrtno Chopinovo žalno koračnico, ki je do mozga presunila žalni zbor in množico, zbrano še daleč pred vhodom na Žale.

Slovo predstavnika Ljubljane

Da izrazi vse tisto, kar občuti Ljubljana od črnega petka dalje, je stopil na govorniški oder namestnik župana g. Fran **Jančigaj**, ki je ob grobni tišini izvajal:

Velik del optimistične Ljubljane je veroval, da bo našemu mestu prizanešeno z bombnimi napadi. Zadnje lepo petkovo popoldne pa ga je bridko prevaralo.

Ko so se v idiličnem delu mesta pričele podirati hiše in so pokopale pod ruševinami naše someščane, ko so poslale jeklene pošasti iz vedrega ljubljanskega neba smrt in vzele otrokom očeta in mater, brata in sestro, očetom in materam otroka, ko je kratek čas par sekund ločil ljubeča se bitja za vedno, ko je strašno orožje oslepilo mlade nedolžne otroke in jih pahnilo v dosmrtno temo, ko je kratek hip oropal našega someščana vsega, kar je v dolgih letih dela in truda zbral s skrbnimi rokami in prištedil, tedaj so padle vse iluzije in jasno je postalo, da je na strani sovražnika pojem viteštva utopija, da je njega cilj strahovanje civilnega prebivalca in požig bornega imetja, odgovor pa na mednarodne, po konvencijah zajamčene pravice — ironičen posmeh.

Ko se sedaj kot predstavnik občinske uprave v imenu mesta Ljubljane poslavljam od Vas dragi someščani, nekateri stari in drugi zopet v cvetu mladosti stoječi, nekateri nahajajoči se na koncu življenjske poti, drugi zopet na prvem vzponu v življenje in v polnem razmahu življenja, včeraj še premožni, danes pa siromaki. Vem, da vam je bila ločitev od življenja strašna, čeprav jo je spremljalo jasno nebo in svetlo sonce in da ste padli kot mučeniki in žrtve za domovino.

Ko vas polagamo danes v razbičano domačo zemljo slovensko, mislimo, da bi bilo vaš spomin proslaviti kot dan mučenikov. Naš narod pa naj ga ozalja na ta način, da bo združil vse, ki so dobre volje in poštenega srca, k medsebojni ljubezni, ki ne bo trpela nepotrebnega sovraštva, ki bo pomagala nositi gorje sosedu, ki bo naganjala k medsebojni strpljivosti, odstranila vso zavist, ki bo odpuščala in vse razumela in tako ustvarila najuspešnejšo zaščitno obrambo pred letalskimi napadi, katerih sicer ne bo mogla preprečiti, pač pa bo posledice omilila in olajšala.

Slava žrtvam, mir in pokoj njihovim dušam!

Nagovor škofa dr. Rožmana

Govor je, v kolikor je to še bilo mogoče, poglobil žalno razpoloženje. Takoj nato je pristopil g. škof dr. Gregorij **Rožman** v črnem ornatu z mitro na glavi. Z asistentom dveh kanonikov ter šestih drugih duhovnov in bogoslovcev je opravil slovesne pogrebne molitve. Nato je g. škof stopil na govorniški oder in izpregovoril naslednje tolažilne, a obenem odločne in bodrilne besede:

Zadnji cerkveni blagoslov so prejeli zemeljski ostanki naših dragih bratov in sestra, ki jih je ognjena roka vojne tako nepričakovano — v kratkih sekundah — iztrgala iz naše srede. Neusmiljena in nečloveško uničujoča je ta roka. Kar smo doslej sami brali in slišali pripovedovati, to smo presenečeni in v dno duše presunjeni doživeli in moramo ugotoviti: To ni vojskovanje več, to je ubijanje in uničevanje, to ni junaštvo, ampak zahrbtnost, to ni borba oborožene sile zoper oboroženo silo, ampak neutemeljen napad na mirne, neprizadete civilne osebe, proti človeškim dogovorom in božjim zakonom.

Tak način bojevanja ne obsoja samo človeška pamet, marveč še bolj božji zakon, ki ga je človeškemu rodu Bog sam dal v svojih zapovedih. Za človeka, ki ima

Nadaljevanje na 3. str.

Obtožujoči dokazi angloameriškega letalskega razbojništva

Take slike obupnega razdejanja nudi nekoč prijazni in ljubki del našega mesta

Trojno gorje

Ljubljana, 13. marca

Vsak narod se klanja spominu svojih mrtvih; malovreden bi bil, kdor se ne bi spominjal s spoštovanjem in hvaležnostjo njih ki so narodu utirali težko pot skozi življenje in njegove borbe. Tako smo se tudi mi skušali z nocojšnjo žalno svečanostjo na Žalah oddolžiti spominu žrtev letalskega napada na Ljubljano.

9. marec je in bo ostal ne samo za Ljubljano, temveč za ves naš narod nepozaben datum. Težkim ranam, iz katerih je že krvavel naš narod, so se ta dan pridružile nove, zadane od tiste roke, od katere so mnogi med nami pričakovali morda celo pomoči in leka, pa jim je prinesla smrt in razdejanje. Tem skelečim ranam bomo danes posvetili svoje misli, grebli neusmiljeno po trojni bolečini, ki se je zarezala v naš narod, si priklicali pred oči trojno gorje, drugo hujše od drugega, ki je 9. marca tako nenadoma prišlo nad nas.

Prvo gorje, ki nas je prizadelo, so gmotne izgube. Toliko smo že izgubili in tako malo imamo, da nikakor ne moremo iti velikodušno ali malomarno preko novih ruševin. Zopet se je našel nekdo, ki se je spotaknil ob našo že itak veliko revščino in jo še povečal. V kupe prahu, opeke in desk se je spremenil nikakor ne brezpomemben del naše narodne imovine. Jutri pa se bomo znašli pred vsem svetom kakor berači, prosjačili bomo, se izseljevali in udinjali tujcem, ako bomo hoteli živeti. Zakaj nikdo nam ne bo vrnil tega, kar nam je uničeno, nikdo ne bo priznal naših bogvekakih »zaslug«; kri bomo morali potiti in svoje poslednje moči izgarati, da si bomo zgradili to, kar smo že davno imeli.

Ne le da nas še bo, že danes nas ta naša revščina teži in duši. Kako radi bi našim bližnjim, ki so ob napadu vse izgubili in med katerimi bi bil ali bo jutri lahko vsakdo od nas, nudili vsaj nekaj nadomestila za to, kar se nadomestiti ne da, za dom, za tisto, kar je človeku od vsega najbližje! Še se spominjamo, kako je bilo nekoč pred vojno ob bombardiranju Bitolja. Kakor vihar je tedaj šlo preko vse države, vse je zbiralo za nesrečne žrtve, društva, časopisi, šolska mladina, naša javnost je bila polna ogorčenja in polna usmiljenja. Danes, ko bi bilo še mnogo bolj upravičeno, je naše ogorčenje onemoglo, z golim usmiljenjem pa ne vemo kam bi in skoraj nas ga je sram. Zakaj Ljubljana postaja vse bolj in bolj mesto beguncev in brezdomcev, ki si ob takem razvoju stvari ne bo več moglo dolgo sámo lečiti ran.

Drugo gorje, mnogo težje od prvega, ki je prišlo nad nas, so naše krvne žrtve. Ako smo že o naših gmotnih izgubah toliko vedeli povedati, kaj naj potem rečemo šele o krvnih? Slovenski narod v vsej svoji zgodovini najbrž še ni toliko krvavel in iz tako različnih ran. Skoraj vse, kar se z nami zgodi ali kar sami storimo, je zvezano s prelivanjem krvi, kmalu ne bomo znali o čem drugem več govoriti ne misliti. Kakor iz duše nam vzklika Bezruč: »Tako malo krvi, pa še ta iz ust mi vre.« Medtem pa zemlja pričakuje naših rok, terja od nas, da jo zaposedemo vso do zadnjega kotička, da jo obdelamo, da je ne pustimo prazne in osamele, da pogled nanjo ne privabi koga nepoklicanega.

Mi pa izgubljamo ljudi, najboljše iz naše srede. Res, čudovito: ne od sovražnikove roke, od roke lastnih »bratov« in »zaveznikov« nam padajo najboljši. Še na tistem edinem delu našega narodnega telesa, ki doslej še ni bil oblit s krvjo, so 9. marca zacvele krvave rože, so se odprle nove rane. Padle so žrtve, ki niso mogle nuditi ubijalcem nobenega odpora, ki so na njem morda videle še celo kaj lepega in dobrega.

Iztrgani so sin očetu, hči materi, starši otrokom, fant dekletu. Iztrgani iz svojih družin, ki so jih pustili osirotele, iztrgani svojemu narodu, ki bi mu s svojimi silami lahko še toliko koristili. Pred očmi nam je predvsel mladi preprosti delavec, ki je še pred kakega pol leta govoril na veliki manifestaciji v Unionu, govoril iz srca in resničnega idealizma: danes leži njegovo truplo vse izmaličeno v krsti in ob pogledu na njegov obraz — prej tako veder — so se srca njegovih znancev zgrozila. In še mnogo drugih jih je bilo, najboljših, ki bi vsak po svoje prispeval svoj delež skupnosti, a jim je sredi dela, sredi kretnje, s katero so žrtvovali in dajali na razpolago svoje sile, omahnila roka.

Naša zemlja je danes postala eno samo veliko bojišče, kjer bije naš narod borbo na življenje in smrt. Z ene strani nam uničuje deželo naš nespravljivi sovražnik komunizem, od njegovih zločinskih rok zažgane, goré naše vasi, od njegovih s strupom in mržnjo cepljenih sužnjev pobiti, umirajo naši ljudje. Kamor pa komunizem s svojo pogubonosno roko ni mogel, tja seje iz zraka smrt njegov zaveznik. Tako je, kakor bi se zaklela, da pahnejo naš narod na dno, da ga oropajo vsega imetja, da ga proletarizirajo, da mu iztočijo najboljšo kri. Toda taka proletarizacija ima lahko dvoje učinkov: slabotnega potre tako, da se ukloni in skuša rešiti, kar mu je morda še ostalo, močnega pa podžge k še odločnejšemu odporu. Zakaj kdor nima več ničesar gmotnega izgubiti, kdor bi mogel izgubiti samo to, kar je v njem lepega in dobrega, ta se bo boril s podvojeno močjo.

Tretjo, najtežjo bolečino pa pomeni našemu narodu duševni pretres, ki mu ga je prinesel 9. marec. Ta dan nismo samo utrpeli toliko in toliko gmotne škode, nismo samo izgubili toliko in toliko življenj: 9. marca se je dopolnila mera, ki ji je doslej še nekaj manjkalo, zgodilo se je, o čemer smo le preradi upali, da bo šlo mimo nas.

Niso to prve ruševine na slovenskih tleh, niti ne prve prelita kri. Tudi se nam niso Angloameričani ta dan prvič predstavili s take strani. Okrog nas so že padale bombe, toda iz okoliščine, da je bilo Ljubljani doslej prizaneseno, so si premnogi delali lahkomiselne utvare. Tako so modrovali: vo-

Dalje na 3. strani

Die in Striegau eingeschlossene bolschewistische Kampfgruppe aufgerieben

Abweisung wiederholter Angriffe gegen Kolberg — Dirschau nach hartem Kampf verloren gegangen — Oestlich Remagen weitere Kräfte der Amerikaner in den Kampf geworfen

Aus dem Führerhauptquartier, 13. März. (DNB.) Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Nördlich der Drau brachen erneute bolschewistische und bulgarische Angriffe gegen unsere Brückenköpfe unter hohen feindlichen Verlusten zusammen.

Panzer und Grenadiere kämpften sich östlich des Platten-Sees trotz tiefgestaffelter Sperren und starker Panzerabwehr weiter in die Tiefe der sowjetischen Stellungen vor.

An der Gebirgsfront der mittleren Slowakei erzielten die Bolschewisten gegen zähen Widerstand unserer Stützpunktbesatzungen nördlich Schemnitz nur geringen Bodengewinn.

Die im Raum von Schwarzwasser weiter angreifenden Sowjets wurden vor rückwärtigen Stellungen aufgefangen oder wieder nach Südosten zurückgeworfen. Südlich des Oberlaufes der Weichsel brachen alle Durchbruchsversuche der Bolschewisten in unserem Abwehrfeuer zusammen. Nördlich Ratibor setzte der Feind die Angriffe des Vortages unter dem Eindruck seiner hohen Ausfälle nur mit schwächeren Kräften fort. Die in Striegau eingeschlossene bolschewistische Kampfgruppe wurde aufgerieben, nachdem vor den Höhen nördlich der Stadt wiederum zahlreiche Entlastungsangriffe gescheitert waren. In den viertägigen Kämpfen verloren die Sowjets neben hohen blutigen Verlusten 42 Panzer, 40 Geschütze und zahlreiche Handwaffen.

Nördlich Frankfurt verhinderten unsere Truppen bei anhaltendem feindlichen Druck auch gestern eine Ausweitung des sowjetischen Brückenkopfes. Am Südrand von Küstrin wurde der Gegner aus einer Einbruchsstelle geworfen.

Vor Stettin verloren die Durchbruchsversuche der Bolschewisten infolge ihrer hohen Verluste an Wucht und Geschlossenheit. Sie führten nur im Nordteil des Brückenkopfes zu unbedeutenden Einbrüchen. Nordöstlich Greifenhagen gewannen eigene Panzer einen verlorenen Stellungsabschnitt gegen zähen Widerstand der Sowjets zurück. Die Verteidiger von Kolberg schlugen wiederholte von Panzern unterstützte Angriffe des Feindes ab.

In Westpreussen drangen starke sowjetische Panzerkräfte im Raum Neustadt trotz verbissener Gegenwehr weiter nach Nordosten vor. Der auf Gotenhafen angreifende Feind wurde nordwestlich Quassendorf durch Gegenangriffe aufgefangen. Vor dem Frontbogen zwischen Zuckau und Tiegenhof blieb die Mehrzahl der bolschewistischen Angriffe nach hohen Verlusten liegen. Dirschau ging nach hartem Kampf verloren. Unsere in Westpreussen eingesetzte Armee vernichtete seit Beginn der sowjetischen Winteroffensive 2046 Panzer.

Die Kampftätigkeit in Ostpreussen blieb auf zahlreiche erfolglose Aufklärungsvorstösse und Einzelangriffe der Bolschewisten im Raum von Zinten beschränkt.

Auch am zehnten Tag der Abwehrschlacht in Kurland zerbrachen die Durchbruchsversuche der 22. Sowjetarmee südöstlich Frauenburg ohne entscheidenden Geländegewinn. Seit Beginn des Grosskampfes wurden in diesem Raum 205 feindliche Panzer vernichtet.

Im Westen scheiterten feindliche Aufklärungsvorstösse gegen die holländische Insel Schouwen ebenso wie am Nieder- und Mittelrhein. Östlich Remagen warfen die Amerikaner weitere Kräfte in den Kampf, um die Ausweitung ihres Brückenkopfes zu erzwingen. Nach harten Kämpfen konnte der Gegner einige Ortschaften und Höhen nehmen.

Im Abschnitt östlich Wittlich scheiterten feindliche Angriffe gegen unsere Stellungen auf dem westlichen Ufer der Mosel. Eigene Vorstösse warfen den Gegner westlich Bernkastel auch gestern weiter vom Fluss zurück. An der Ruwer brachen die erneut angreifenden Amerikaner in unserem Feuer zusammen und verloren dabei die Mehrzahl der dort eingesetzten Panzer.

In Mittelitalien scheiterten britische Aufklärungsvorstösse bei Bagnacavallo.

Durch die Angriffe amerikanischer Bomberverbände erlitten vor allem die Wohnviertel von Swinemünde Wien und Marburg an der Lahn schwere Schäden. Britische Terrorflieger griffen Orte im rheinisch-westfälischen Raum an und trafen besonders Dortmund. In der Nacht war die Reichshauptstadt das Ziel feindlicher Bomber.

V Striegauu obkoljena boljševiška bojna skupina uničena

Ponovni napadi proti Kolbergu odbiti — Dirschau izgubljen po trdem boju — Vzhodno od Remagena so vrgli Američani v boj nadaljnje sile

Führerjev glavni stan, 13. marca. (DNB) Vrhovno poveljstvo sporoča:

Severno od Drave so se zrušili ponovni boljševiški in bolgarski napadi proti našim predmostjem z visokimi izgubami za sovražnika.

Oklopniki in grenadirji so se prebili vzhodno od Blatnega jezera vkljub globoko razčlenjenim zaporam in močni protitankovski obrambi globlje v sovjetske postojanke.

Na gorskem bojišču srednje Slovaške so boljševiki spričo žilavega odpora posadk naših oporišč severno od Štiavnice le malo napredovali.

Na področju Schwarzwasserja nadalje napadajoče Sovjete smo prestregli pred postojankami v zaledju ali pa jih vrgli zopet nazaj proti jugovzhodu. Južno od gornjega teka Visle so se zrušili vsi boljševiški probojni poizkusi v našem obrambnem ognju. Severno od Ratiborja je sovražnik pod vtisom svojih visokih izgub le s šibkejšimi silami nadaljeval z napadi prejšnjega dne. V Striegau obkoljeno boljševiško bojno skupino smo uničili potem, ko so se pred višinami severno od mesta ponovno zrušili številni razbremenjevalni napadi. V štiridnevnih bojih so izgubili sovjeti poleg visokih krvnih izgub 42 oklopnikov, 40 topov in številno ročno orožje.

Severno od Frankfurta so preprečile naše čete pri nadaljnjem sovražnikovem pritisku tudi včeraj razširjenje sovjetskega predmostja. Ob južnem robu Küstrina smo vrgli nasprotnika iz nekega vdornega mesta.

Pred Stettinom so postali boljševiški probojni poizkusi zaradi njihovih visokih izgub manj siloviti in strnjeni. Samo na severnem delu predmostja je dosegel nasprotnik nepomembne vdore. Severnovzhodno od Greifenhagena so zavzeli lastni oklopniki nazaj nek izgubljen odsek postojank vkljub žilavemu sovjetskemu odporu. Branilci Kolberga so odbili ponovne z oklopniki podprte sovražnikove napade.

V zapadni Prusiji so prodrle močne sovjetske oklopniške sile na področju Neustadta kljub zagrizeni obrambi dalje proti severovzhodu. Proti Gotenhafenu napadajočega sovražnika smo prestregli s protinapadi severnozapadno od Quassendorfa. Pred bojiščnim lokom med Zuckauom in Tiegenhofom se je zrušila večina boljševiških napadov z visokimi izgubami za napadalca. Dirschau smo po trdem boju izgubili. Naša armada v zapadni Prusiji je uničila od pričetka sovjetske zimske ofenzive 2046 oklepnikov.

Bojno delovanje v vzhodni Prusiji je bilo omejeno na številne brezuspešne izvidniške sunke in posamezne boljševiške napade na področju Zintena.

Tudi desetega dne obrambne bitke v Kurlandiji so se zrušili probojni poizkusi 22 sovjetske armade jugovzhodno od Frauenburga brez odločilne pridobitve ozemlja. Od pričetka veleboja smo uničili na tem področju 205 sovražnikovih oklopnikov.

Na zapadu so se prav tako zrušili sovražnikovi izvidniški sunki proti nizozemskemu otoku Schouwen kot ob spodnjem in srednjem Renu. Vzhodno od Remagena so vrgli Američani v boj nadaljnje sile, da bi izsilili razširjenje svojega predmostja. Po trdih bojih je zavzel nasprotnik nekaj krajev in višin.

Na odseku vzhodno od Wittlicha so se izjalovili sovražnikovi napadi proti našim postojankam na zapadnem obrežju Mosele. Z lastnimi sunki smo vrgli nasprotnika zapadno od Bernkastela tudi včeraj proč od reke. Ob Ruwerju so se zrušili ponovni napadi Američanov v našem ognju, pri čemer so izgubili napadalci večino tamkaj uporabljenih oklepnikov.

V srednji Italiji so se izjalovili britanski izvidniški sunki pri Bagnacavallu.

Zaradi napadov ameriških bombniških oddelkov so utrpeli predvsem stanovanjski okraji Swinemündeja, Dunaja ter Marburga an der Lahn težko škodo. Britanski teroristični letalci so napadli kraje v rensko-westfalskem področju ter zadeli posebno Dortmund. Ponoči je bil Berlin cilj sovražnikovih bombnikov.

Finski smrtni ples

Beda in samoomama obupajočega naroda

Stockholm, 13. marca. »Finski smrtni ples« bi lahko nazvali poročilo nekega švedskega dopisnika iz Helsinkov, ki pravi, da se k ogromnim finskim težavam pridružuje sedaj še pomanjkanje kuriva v tej deželi, ki ima v vsej severni Evropi menda največ lesa. Največje finske pekarne bodo morale prihodnji teden prenehati z obratovanjem, ker nimajo kuriva. Na železnicah vladajo naravnost kaotične prilike. Kaj se bo zgodilo, ko bodo porabljene male zaloge pripravljenega lesa? Vlaki se morajo na progah vedno znova ustavljati, ker je les premoker za kurjavo, ter imajo zato stalno ogromne zamude. Doslej so uresničili samo 30 odstotkov letošnjega programa o sečnji lesa. Prihodnja zima bo še mnogo hujša.

Nadaljnja boleča točka so vedno bolj se razširjajoče stavke. Delavci zahtevajo neprestano zviševanje plač, ker povzroča inflacija stalno zviševanje cen. Vsemu se pridružuje še katastrofalna stanovanjska stiska, ki sliči že »sovjetskim razmeram«. Iz vseh teh težav kujejo svoj kapital tako zvani ljudski demokrati, t. j. komunisti. Prehranjevalni položaj postaja prav tako vsak dan slabši. Celo krompir je postal sedaj redkost. V časopisih pa se pojavljajo ogromne objave preskrbovalnega ministrstva, naj ljudje kljub temu štedijo s krompirjem, ker bo potreben za pomladansko sajenje.

Vsem tem znakom nastopajoče zmede na Finskem pa se pridružuje še neki drug, sicer nekoliko drugačen znak, ki pa tudi kaže obup v popolno zmedo padlega naroda. Na Finskem plešejo sedaj, kot še nikdar prej. To pa je ples na ognjeniku. Ta pojav poznamo iz zgodovine. Popolnoma sliči mrzlici francoske revolucije leta 1789., pokazal pa se je tudi v Nemčiji po zlomu v novembru leta 1918. Tudi finski narod hoče sedaj z nesmiselnimi zabavami zakriti spoznanje svojega obupnega položaja. Listi so prenapolnjeni z oglasi o plesnih prireditvah. V zabaviščih in plesnih lokalih dobesedno dežujejo konfeti, v vseh časopisih in na vseh oglasnih deskah čitaš razne karnevalske reklame. Celo volilna zborovanja se vedno znova izrode v plese. Po teh krvavih vojnah in v času, ki za finski narod ni bil nikdar težji, samo plešejo, plešejo in zopet plešejo.

Madrid, 13. marca. Pod naslovom »Finska mora umreti«, piše »Espanol«, da zasleduje Sovjetska zveza enako kot v Rumuniji in v Bolgariji tudi na Finskem z vsemi sredstvi svoje načrte glede boljševizacije. List piše, da so Mannerheima potisnili ob stran, ker je Moskva mnenja, da bo Paasikivi primernejši za njene načrte. Sovjetska zveza zasleduje poleg načrtov glede boljševizacije tudi vojaško-imperialistične cilje. Ustvariti hoče namreč oporišča na Severnem morju. Izsiljena finska vojna napoved Nemčiji je omogočila Sovjetski zvezi zasedbo vse Finske, kar nam priča, da namerava skočiti še na Norveško ter tako dospeti do Severnega morja.

Varčujte z elektriko!

Nemčija je klica nove Evrope

Dr. Göbbels je sprejel odposlanstvo evropskega delavstva

Berlin, 13. marca. Minister dr. Göbbels je sprejel veliko evropsko delavsko odposlanstvo z zastopniki skoraj vseh narodov kontinenta. Delavci in delavke so ob tej priliki s skupno izjavo izpričali, da so pripravljeni tudi v tem težkem času zvesto in voljno stati ob strani nemških tovarišev, dokler ne bo izbojevana skupna zmaga za novo socialistično Evropo. Nek flamski govornik je podčrtal v svoji izjavi, da se danes bori več tisoč odgovornosti se zavedajočih Flamcev v oddelkih SS orožja za svobodo Evrope, drugi pa so zopet na delu v nemški industriji ali kmetijstvu. Italijanski, francoski, ruski in srbski delavci so prisegli, da bodo tudi v bodoče ramo ob rami delali skupno z nemškimi možmi in ženami za rešitev Evrope.

Dr. Göbbels je izrekel v svojem odgovoru zahvalo nemškega naroda vsem prostovoljcem, ki so s trudom svojih [illegible] nes mnogo doprinesli za osvoboditev kontinenta pred židovskim boljševizmom in kapitalizmom. Če je sovražno inozemstvo mislilo, da bo lahko izzvalo med tujimi delavci podtalno organizacijo proti Reichu, tedaj se je ta nada popolnoma izjalovila. Nikoli, tako je podčrtal dr. Göbbels, se ni pokazal niti najmanjši vir takega razvoja. Ko so po sovražnikovi ofenzivi na vzhodu vdrli Sovjeti na nemško področje ter je bila ura preizkušnje za naše delavce goste, tedaj je več tisoč teh inozemskih delavcev tudi z vzhodnih področij odšlo skupno z Nemci v brezkončnih kolonah proti zapadu. Več milijonov ljudi vseh evropskih narodov, v katere so polagali naši sovražniki vse svoje nade, je zvesto in odločno vzdržalo s svojimi nemškimi gostitelji; kajti oni so vedeli, da se osnavlja v Nemčiji klica nove Evrope. Ravno delavci in delavke iz Nemčije sosednih dežel so z gotovim čutom spoznali, da mi vsi spadamo k veliki evropski družini narodov, ki pa ne more najti svojega življenjskega temelja pod boljševizmom ali pod zapadnimi plutokracijami. Ta evropska edinost, ki se sedaj poraja z bolečinami, bo nekoč za ustvarjajoče ljudi velik uspeh našega boja proti azijskim stepnim tolpam in njihovim plutokratskim zvodnikom.

Nemčija je danes, tako je minister ugotovil, edina sila redu na kontinentu; mi stremimo za močno socialistično Evropo s svobodo za vse narode in pri tem nas podpirajo vsi evropski delavci v Reichu. Inozemski gostje nas ne bodo nekoč zapustili kot sovražniki, temveč kot spoštovanja vredni prijatelji, ker so spoznali naš narod tako v veselih kakor v težkih urah ter se prepričali, da je iz popadkov vojne nastala svobodna, socialistična Evropa. Nemški narod je svoj doprinos prinesel na edinstven način te, je v svojem težkem usodnem boju srečen, da je našel v inozemskih delavcih in delavkah tako številne somišljenike.

Bojišča v znamenju pregrupacije in priprav

Pričakovati je vrsto novih bitk na vzhodu in zapadu

Berlin, 13. marca. Velike obrambne bitke zadnjih tednov je sedaj na zapadu kakor tudi na vzhodu zamenjalo obdobje pregrupacije in priprav. Angloameričani in boljševiki izpopolnjujejo svoje težko prizadete oddelke. Zaradi tega napadajo le v krajevno omejenem obsegu, da bi si ustvarili izhodiščne položaje za nadaljnje operacije. To se kaže precej jasno na zapadu, kjer sovražnik nadalje ojača svoje malo predmostje pri Remagenu ter skuša z istočasnimi močnimi napadi spraviti pod svoje nadzorstvo dolino reke Mosel med Trierjem in Koblenzom. Poleg tega pa se trudi, da bi zaključil svoje napadalne priprave ob spodnjem Renu, kljub občutnim udarcem nemškega topništva na dovoze in zbirališča čet. Nemške čete pa uporabljajo premor v bojih za ojačenje svojih obrambnih ukrepov.

Vzhodno bojišče nudi slično sliko. Potem ko so nemški oklopniki in grenadirji ob Lausitzer Neisse odstranili vse sovražnikove mostove ter so v Šleziji pri Laubanu, Striegau in Ratiborju razbili sovjetske pripravljalne položaje ali jih spravili v nered, poizkušajo boljševiki med Frankfurtom in Küstrinom z vedno močnejšim pritiskom in stalno obnavljanim navalom na predmostje Stettin ustvariti pogoje za nove večje napade. Zaradi tega pa so dobili tem večji pomen nemški, v nedeljo izvojevani obrambni uspehi, ki so jih dosegle nemške čete v obrambi in protisunkih med Ratiborjem in Stettiner Haffom. V zapadni Prusiji si skuša sovražnik ustvariti položaje, iz katerih bi lahko navalil na Danzig in Gotehafen. Tukaj in v Kuriandiji so se v krvi zlomili boljševiški prebijalni poizkusi z izgubo skupno skoraj 100 oklopnikov.

Nadaljnjemu obrambnemu uspehu severno od Beskidov v slovaškem Rudogorju stoje nasproti menjav polni gorski boji pri Zvolenu. V teh bojih se bore za zgornji tok reke Hron. Z osvojitvijo tega področja upajo Sovjeti, ki so bili doslej vedno ali odbiti ali zaustavljeni, da bodo lahko nadaljevali svoj napad proti zapadu; kajti z odstranitvijo predmostja ob spodnjem Hronu so mnogo izgubili. Za prekinitev nameravanih sovražnikovih operacij služijo v prvi vrsti nemški napadi na obeh straneh Blatnega jezera; ti napadi so posebno lepo napredovali ob prekopu Sarviz.

Napram bojem na vzhodu in zapadu imajo praske in sovražnikovi sunki v srednji Italiji le značaj krajevnih obkolitvenih napadov.

Zgled častnikov

Berlin, 13. marca. Pri bojih v trdnjavi Poznanj so dali častniki svojemu moštvu primere hrabrosti. Na čelu svojih bojnih skupin so odbijali podnevi in ponoči napade daleč nadmočnega sovražnika. Med častniki so bili številni gojenci vojne šole Poznanj, ki so zaradi hrabrosti napredovali v čin poročnika in ki so se borili do zadnjega.

Najtrša bitka od začetka invazije

Stockholm, 13. marca. Oddelki I. kanadske armade se morajo obupno boriti, da lahko ostanejo na predmostju pri Remagenu na vzhodni obali Rena, javlja »United Press« po »Aftontidningenu« iz angloameriškega glavnega stana. Četudi je bilo pričakovati nemške protinapade proti ameriškemu predmostju, nikakor ne podcenjujejo možnosti nemških protiukrepov in pri tem poudarjajo pomen nastopa oklopniških čet. V Londonu označujejo boje pri Remagenu za najtršo bitko od začetka invazije.

»V 1« in »V 2« na Anvers

Stockholm, 13. marca. Neki Švicar, ki se je nedavno vrnil iz Anversa, poroča po bernski vesti »Aftonbladeta« o razdejanjih, ki so nastala v Anversu zaradi obstreljevanj z »V 1« in »V 2«. Često je padlo v eni sami uri kar po 8 daljnostrelnih bomb na Anvers. Posamezna bomba je razdejala večkrat do štirideset hiš. Poročilo zaključuje z ugotovitvijo, da uničujejo Nemci veliko pristaniško mesto Anvers z njegovimi 500.000 prebivalci sicer počasi, ali sigurno

Roosevelt izroča nemške vojne ujetnike Sovjetski zvezi

Spet se je odgrnil del zavese izpred jaltskih tajnih dogovorov

Stockholm, 12. marca. V ameriški javnosti so vzbudile veliko pozornost izjave predsednika Roosevelta o postopanju z nemškimi vojnimi ujetniki.

Kakor javlja agencija Reuter iz Washingtona, je izjavil predsednik Roosevelt 2. marca na neki tiskovni konferenci, da bosta v okviru dogovora v Jalti stavili Anglija in Zedinjene države Sovjetski zvezi na razpolago nemške vojne ujetnike da »bodo popravili vojno škodo nastalo v Sovjetski zvezi«. Izjava ameriškega predsednika je tem pomembnejša, ker je s tem Roosevelt odgrnil del koprene, ki je zakrivala dodatne dogovore v Jalti, v katerih so očividno določili množično deportacijo nemških delovnih sil v Sovjetsko zvezo. Na vsak način je Moskva sedaj dosegla, da lahko razpolaga ne le z vojnimi ujetniki, ki so v njeni oblasti, marveč tudi z onimi nemškimi vojnimi ujetniki, ki so bili zajeti na ameriškem ali angleškem bojišču v zapadni in južni Evropi.

Kakor javlja »Svenska Dagbladet« po neki vesti iz New Yorka, so označili višji ameriški vladni uradniki Rooseveltovo izjavo »nepremišljeno«. Iz Rooseveltove izjave je razvidno, da so Združene države ugodile sovjetskim željam. Po sovjetskih računih bodo znašale zavezniške plačilne zahteve približno 800 do 1000 milijard zlatih dolarjev. Glavni del bi pripadel naravno Sovjetski zvezi, kjer nameravajo v velikem obsegu uporabiti nemške delovne sile, k čemur spada tudi dogovor o vojnih ujetnikih. V Zedinjenih državah in Angliji samo zaradi tega ne gojijo takšnih načrtov, ker stoji tamkaj v ospredju strah pred lastno brezposelnostjo.

V Washingtonu so nad Rooseveltovo izjavo očividno zaradi tega tako ogorčeni, ker je žlobudravi predsednik odkril svoje karte ter priznal del v Jalti sklenjenih tajnih dogovorov.

Podkupovanje severnoameriških parlamentarcev

Ženeva, 13. marca. »Daily Express« poroča, da člani ameriške reprezentančne zbornice že lahko računajo z zvišanjem svojih dnevnic od 30.000 na 100.000 mark. Roosevelt si je znal pač pravočasno zasigurati večino za svoje mednarodne načrte. S slanino loviš miši. Sedaj pa je ponudil Roosevelt kaj lepo slanino parlamentarnim podganam.

Sovraštvo proti Židom v Parizu

Stockholm, 13. marca. »Stockholms Tidningen« priobčuje poročilo svojega pariškega dopisnika Cumliena o razmerah v današnjem Parizu. Pri tem posebno poudarja, da v Parizu narašča protižidovska propaganda. Skoro povsod je možno brati napise »Doli z židi«.

Po mnenju švedskega dopisnika je razvoj v Franciji odločilnega pomena za vso Evropo, kajti tukaj je možno na prvem mestu spoznati tok, ki bo določal povojni čas.

Kanadci se nočejo več bojevati

Ženeva, 13. marca. »Canadas Weekly« poroča, da je za vsesplošno vojno utrujenost v Kanadi značilno zadnje zborovanje quebeškega pokrajinskega parlamenta, kjer so z večino 90% izrekli proti prisilnemu odpošiljanju čet v Evropo.

Od 6500 dezerterjev, ki so raje pobegnili kakor da bi se vkrcali za prevoz v Evropo, so jih ujeli samo 1500, za ostalih 4000 pa pravi policija, da jih ne more dobiti.

Mobilizacija vseh sil na Japonskem

Tokio, 11. marca. Japonski min. predsednik general Koiso je dejal v nekem nagovoru, da obstoja za Japonce edina pot za dosego končne zmage v tem, da čim hitreje mobilizirajo vse svoje duhovne in tvarne sile ter žrtvujejo vse za vojno. Podčrtal je resnost položaja ter opozoril, da si sovražnik mrzlično prizadeva skrajšati vojno, zaradi česar bo izvrševal neprestane napade na japonsko kopnino. Koiso je dejal, da se mora ves narod oborožiti proti sovražnemu terorju. Da izidejo zmagovito iz bodoče odločilne bitke, mora sto milijonov Japoncev obnoviti svoj sklep, da bodo bili sovražnika, kjerkoli bodo nanj naleteli ter skrbeli, da se bo vojna nadaljevala z vsemi duhovnimi in tvarnimi silami. Trdni temelj za zmago bo položen tedaj, ko bo prebivalstvo potisnilo ob stran posamične interese ter se osvobodilo vseh ozkosrčnih teženj, tako da bo nastopilo resnično kot en sam mož.

»Zelo draga stvar«

Stockholm, 12. marca. Ameriški mornariški minister Forrastal, ki se je pravkar vrnil z inspekcijskega potovanja po Pacifiku, je naznačil na tiskovni konferenci, da ga je to, kar je videl, še bolj prepričalo o težkočah bodoče naloge v boju z Japonsko. Priznal je visoke ameriške izgube s tem, ko je izjavil, da je zavzetje »nekoč neznanega otoka« Ivodžime zelo draga stvar.

Anam proglasil svojo neodvisnost

Tokio, 13. marca. Cesarstvo Anam je v uradni objavi proglasilo svojo neodvisnost. Objava ima sledečo vsebino:

»Vlada anamskega cesarstva proglaša francosko-anamski pakt za neveljaven in s tem proglaša Anam svojo popolno samostojnost. Anamsko cesarstvo bo kot samostojna država storila vse za izgradnjo države ter bo delovalo na podlagi skupne izjave držav Velike Vzhodne Azije kot član Velike Vzhodne Azije skupno z drugimi narodi. Anamska vlada izjavlja istočasno, da je odločena za izpolnitev teh nalog sodelovati z Japonsko.«

Poveljnik japonskih sil v Anamu Jokohama, ki je bil preje poučen o sklepu anamske vlade, je izjavil, da je ta sklep Japonska odobrila in da bo z vsemi silami podprla cesarstvo Anam. Anamski cesar je sklical še isto noč vodilne anamske osebnosti, da bi sestavil načrt o izjavi samostojnosti. S to izjavo je bil sprejet Anam kot nov član v vrsto dežel velikoazijske sfere.

Kasno spoznanje ameriškega oficirja

Peking, 11. marca. Nadporočnik James Wall, ki pripada ameriškemu letalstvu na Kitajskem in ki so ga pred kratkim sestrelili, je rekel v nekem intervjuju dopisniku lista »Peking Chronicle« med ostalim: »Sedaj sem prepričan, da so židovski finančniki in kapitalisti resnični povzročitelji te vojne. V Zedinjenih državah imajo zelo privilegiran položaj. Ti ogabni ljudje silijo naše mlade moške, da se za nje borijo in žrtvujejo, da bi tako povečali židovsko bogastvo. Svojim rojakom lahko vsled tega le kličem: Iztrebite te hujskaške finančnike ter nenasitne kapitaliste! Potem si boste z vso pravico zaslužili ime »zaščitniki svobode«. Pobijte te židovske finančne hijene. Skrbite za resnično svobodo!«

16 kitajskih divizij v Burmi uničenih

Tokio, 11. marca. S severnega burmanskega bojišča javljajo, da je 16 kitajskih divizij junanske armade v 10-mesečnih bojih za Ledoško cesto izgubilo skupno 150 tisoč mrtvih in ranjenih, kar pomeni, da so bile praktično uničene.

Madžarski zunanji minister v Zagrebu

Dunaj, 12. marca. Madžarski zunanji minister baron Kemeny je obiskal hrvatskega zunanjega ministra v Zagrebu, pri čemur sta obravnavala vprašanja, ki se tičejo zunanje politike obeh dežel ter istočasno razpravljala skupno z organizacijskim vodjem ustaškega gibanja o sodelovanju hungarističnega in ustaškega gibanja. Komunike ugotavlja, da je prišla do izraza odločna volja obeh držav, da vržeta vse sile v borbo za zmagoslaven konec vojne.

Dunaj, 12. marca. Madžarski zunanji minister baron Kemeny se je izjavil v časopisu »Az Orszag« o nalogah in ciljih hungaristične zunanje politike. Piše, da je hungaristična diplomacija zrastla iz naroda ter da predstavlja v nasprotju s staro salonsko diplomacijo zunanjepolitično voljo naroda. Visokim upravnim uradnikom so bili dodeljeni posebni zunanjepolitični referenti, ki obveščajo narod o vladnih zunanjepolitičnih načrtih ter vlado o željah naroda. Naloga hungaristične diplomacije je vzpostavitev južnoevropske življenjske skupnosti ter sodelovanje pri zmagoslavnem zaključku te vojne.

Sven Hedin svojim nemškim prijateljem

Stockholm, 13. marca. Švedski raziskovalec Sven Hedin je poslal nemškemu časopisju sledeče pismo prijateljem v Nemčijo:

»Ob svoji 80-letnici sem prejel toliko dokazov prijateljstva in simpatije, da bi potreboval mnogo časa, da bi se vsakemu posameznemu pismeno zahvalil. Vsak dokaz prijateljstva, posebno iz Nemčije, mi je napravil največje veselje ter me vzpodbudil v mojem delu. Trdno upam, da se bom lahko kmalu osebno zahvalil vsakemu posameznemu, ki mi je čestital. Moja današnja želja je, da bi imel za časa svojega življenja še čestokrat priliko videti mojo staro ljubo Nemčijo kot svoboden narod, ki je prestal težke udarce vojne, narod, ki je zopet zgradil porušena mesta ter je odločen s tipično nemško energijo in žilavostjo ustvariti novo bodočnost. **Sven Hedin.**

Beethovnova rojstna hiša v Bonnu porušena

Madrid, 13. marca. Severnoameriški dopisniki javljajo z bojišča ob Renu, da je bila porušena Beethovnova hiša v Bonnu. Od muzeja, v katerega je bila izpremenjena rojstna hiša velikega glasbenika, ni ostalo sploh ničesar več. Tudi univerza se je spričo angloameriškega topniškega obstreljevanja in letalskih napadov izpremenila v kup razvalin.

Roatta sojen v odsotnosti

Amsterdam, 13. marca. General Mario Roatta, ki je pobegnil iz bolnišnice, je bil v ponedeljek v odsotnosti obsojen na dosmrtno ječo, javlja agencija Reuter iz Rima. Sodba proti bivšemu poslaniku Fulviju Suvichu in bivšemu albanskemu podkralju Francu Jacomuniju, ki sta oba zaprta, se glasi na 24 let ječe. Bivši državni podtajnik v vojnem ministrstvu general Alberto Apriani je bil obsojen na 15 let. Sedaj je on v severni Italiji.

Novo odporniško gibanje v Franciji

Ženeva, 12. marca. Britanski časopis »John Bull« piše o delovanju »rjavih makijev«, to je odporniškega gibanja proti odporniškemu gibanju. Ta organizacija je v zadnjem času napadla v številnih francoskih mestih ječe, zaustavila pošiljke živil, ugrabila orožje in podminirala vladna poslopja. Po britanskem časopisu ceneč obsega to gibanje, ki deluje tudi v Belgiji in v oni Nizozemski, ki je zasedena po zaveznikih, skupno 100.000 mož. Policija in zasedbene oblasti imajo mnogo dela. Nemire in nered, ki vlada na tem področju, je treba pripisati temu gibanju. V zadnjem času so rjavi makiji napadli številne pristaše odporniškega gibanja. Zajeli so tudi nekega generala Königa, vojaškega poveljnika Pariza, ki so ga pozneje zopet izpustili. Najboljše člane francoske policije so poslali v borbo proti temu gibanju; člani tega gibanja se skrivajo večinoma v kanalih in predorih podzemske železnice.

Rudarska stavka v Angliji

Ženeva, 13. marca. Kakor javlja »Daily Mail« vpliva stavka v škotskih premogovnikih, ki je dovedla doslej do izgube 100.000 ton premoga, na britansko industrijo jekla. V velikih oborožitvenih tvornicah v Motherwellu je bilo treba ugasiti več plavžev in odpustiti 2000 delavcev, ker ni mogoče spričo pomanjkanja premoga nadaljevati z delom. Razen tega je moral zastopnik ministrstva za goriva odrediti omejitev plina in električnega toka za vso Škotsko za 25%.

Ljubljana se poslavlja od žrtev angloameriškega letalskega terorja

(Nadaljevanje s 1. strani)

vero v vsevednega in pravičnega Boga v svojem srcu, še bolj pa za kristjana, ni in ne more biti hujše obsodbe kakor je božja obsodba, zoper njo ni priziva, vpričo nje ni noben izgovor mogoč.

Iz naših žalostnih in prestrašenih src se dviga vroča prošnja kakor klic preplašenih otrok k vsemogočnemu Očetu: Gospod življenja in smrti, zadovolji se s temi žrtvami in zaradi solz in srčnih bridkosti, ki jih vidiš v nas, izkaži se nam usmiljenega bolj kakor morda zaslužimo in nam v bodoče prizanesi.

Razbita trupla pa naj spremlja k počitku v blagoslovljeno zemljo naša pobožna molitev — kot zadnji izraz naše ljubezni: Gospod, daj njihovim dušam uživati večni pokoj tam pri Sebi, kjer ni več bojev in strahu, kjer se v Tvojem objemu vsaka duša umiri za vse veke.

Slovo predstavnika nemških oblastev

Govor našega cerkvenega predstavnika je močno vplival na vso množico in je prav gotovo v vseh srcih zbujal nedeljeno priznanje. Nato je stopil na govorniški oder upravni svetovalec za Ljubljansko pokrajino Landrat dr. Hermann Doujak v podpolkovniški uniformi in je izpregovoril iskrene besede sožalja, ki jih je takoj nato podal v slovenščini g. Nikolaj Jeločnik. Izvajal je:

Gospod prezident, ekscelenca, dragi žalujoči svojci!

Angloameriški sovražnik evropske morale in kulture je zdaj prišel s svojim terorjem tudi nad mesto Ljubljano in vrgel svoje bombe nanjo. Prizadejal je temu lepemu mestu bolestne rane, in žalost spričo žrtvovanega cvetočega življenja ne teži samo svojcev mrtvih, ampak vse ljudi, ki so si ohranili jasen pogled in voljo, za kaj gre v tem svetovnem boju. Sovražnik zastavlja vse, da doseže svoj cilj, in se ne straši segati celo po najbrutalnejših sredstvih. Nič več ne bije boja viteškega vojaka, temveč bije brutalno uničevalno vojno proti vsemu, kar tvori Evropo, proti njenim narodom in kulturi, da, celo proti ženam in otrokom. Ako so mnogi v tem mestu mislili, da bo sovražnik temu področju prizanesel, potem je petkov napad na Ljubljano to utvaro kruto razbil.

Nemški narod danes dobro ve, kaj nasprotnik hoče, svest si je strašne nevarnosti, ki grozi Evropi, in iz tega spoznanja zastavlja svoje življenje neustrašno in hrabro, pripravljen rajši za smrt kot pa za usodo sramotne kapitulacije, ki bi prinesla ne le uničenje in iztrebljenje nemškega naroda, temveč propast tudi vseh drugih kulturno visoko stoječih narodov Evrope. Na nemškem narodu sloni torej v tej borbi zgodovinska odgovornost, kateri hoče ob uri najhujše preizkušnje zadostiti. Zato ne bo prej odložil orožja, dokler ne bo izvojevana zmaga.

Če stojijo danes prebivalci tega mesta pred krstami žrtev terorističnega napada z dne 9. t. m., tedaj naj imajo zagotovilo, da sočustvujejo s prizadetimi vsa tukaj delujoča nemška službena mesta in da bodo ta mesta v sodelovanju s slovenskimi službenimi mesti vse storila, da se olajšata stiska in skrb, ki je to mesto prizadela. Takojšnja pomoč vojakov nemške oborožene sile po bombnem napadu je pokazala, da je nemškemu narodu dobro delo prvo. Prepričan sem o tem, da bo skupnost v stiski in največji nevarnosti ožje povezala vez med Nemci in Slovenci in da bo v tem boju evropskih narodov na življenje in smrt ustvarjen notranji predpogoj za uresničenje tiste evropske skupnosti, ki si jo je največji Evropec vseh časov, vodja velike Nemčije Adolf Hitler, postavil za cilj.

Tako naj bojo mrtveci 9. marca nemi in resni opominjevalci in naj prebudijo evropsko vest Slovencev. Če bo vsak slovenski mož in vsaka slovenska žena v spoznanju, da je slovenski narod v tem boju za biti ali nebiti z usodo velike Nemčije povezan, zvesto in hrabro stal na svojem mestu za zmago Evrope in bo ta zmaga izvojevana, tedaj žrtve 9. marca niso bile zaman.

Poslovilni govor prezidenta g. generala Rupnika

Poslednji je stopil pred žalni zbor, ko se je že močno stemnilo, g. prezident general Leon Rupnik. Njegov krepki govor se je glasil:

Rojaki — Slovenci!

Tu ležijo mrtvi — Slovenci!

Prišli smo, da se poslovimo od mrtvih slovenskih mož, žena in otrok. Prišli smo, da se poslovimo od nedolžnih žrtev, ki jih je iz toplega družinskega objema in iz našega slovenskega občestva iztrgalo strahovanje židovskega sovraštva, ki se je razbesnelo proti vsemu človeštvu. Prišli smo vzeti slovo od žrtev nesmiselnega besnenja, ki se je sedaj razbesnelo tudi nad tistim narodom, kateri ni hotel nikdar ničesar drugega, kakor da se ohrani na tem drobcenem koščku zemlje, kamor ga je pred davnimi stoletja poslala božja Previdnost, nad narodom, kateri ni hotel biti nikdar nikomur v breme, ampak je vedno le želel, da bi živel po božjih postavah in z božjo pomočjo iz skope zemljice kopal sadove svojega preživljanja.

Vprašam vas, dragi moji rojaki, kaj so vendar naredili ti nedolžni, dobri Slovenci Angloameričanom, da so jih sredi njihovega mirnega dela in snovanja za bodočnost na najbolj grozoten, najbolj nečloveški in podel način zavratno umorili?

Trdno verujemo, da bo Vsemogočni Sodnik sodil hlapčevske rablje satanskega boljševizma in zlatega židovskega moloha; ne sicer takoj, toda sodil jih bo zatrdno, zakaj božji mlini meljejo počasi, pa sigurno.

Zato, Slovenci, ne klonimo glav! Naša žalost naj bo žalost ponosnih, ki ne bodo nikdar propadli! Kar nas je še preživelih in kar jih bo po teh grozotah preostalo v pričevanje poznim rodovom, ki bodo srečno živeli na tem rajskem prostoru, ki je naša domovina, strnimo sile! Vse težke preizkušnje, ki nam bodo še naložene, moramo prestati hrabro in odločno in še za trenutek ne smemo popustiti v neomajni veri v Boga, naš narod in našo lepo domovino!

Zakaj samo ta trdna vera nas bo usposobila, da bomo enotni po misli in duhu vzdržali napore in borbe, dokler se Vsemogočnemu ne bo zdelo, da smo vredni biti dragocen člen narodov v novi, boljši dobi, ki bo napočila po tej vojni.

Tem žrtvam, ki ležijo pred nami, dolgujemo, da utrdimo svojo vero in ujeklenimo svojo voljo in da v boju za boljšo dobo človeštva vzdržimo. Samo če bomo v boju, ki nam je naložen, vzdržali, bomo tem in vsem drugim slovenskim rojakom, ki so padli za narod in domovino, izkazali vredno čast in jim ohranili za večne čase zasluženi spomin.

Vam, moji ljubi mrtvi rojaki, pa kličem: Ljubi Bog naj vam da, da bi vam bila naša sveta domača zemljica, za katero ste padli in katera bo nekoč tudi nas sprejela v svoj objem., lahka!

Počivajte v miru in v bližini Boga molite za svoj trpeči narod!

Čim so izzvenele poslednje prezidentove besede, je pietetno ubrano zapel domobranski pevski zbor žalnico »Poljana toži«. Nato je častni domobranski vod trikrat izstrelil častno salvo v poslednji pozdrav. To je bil obenem mogočen zaključek žalne svečanosti. Medtem ko so svojci še vnovič pristopili h krstam dragih pokojnikov, se je začela črna množica pod mogočnim vtisom žalne slovesnosti razhajati. Pestri veletok ljubljanskega prebivalstva se je vračal po cestah in na tramvajih proti mestu. Tam na ljubljanskem polju pa so stjale žale v večerni razsvetljavi kakor velikanski žrtvenik proti zvezdnatemu pomladnemu nebu.

Sožalje hrvatskega gen. konzula g. prezidentu

Hrvatski generalni konzul prof. Salih Baljić je v imenu Nezavisne države Hrvatske izrazil prezidentu generalu Rupniku sožalje za žrtve petkovega terorističnega letalskega napada.

Maše zadušnice

Maše zadušnice za žrtvami letalskega napada bodo po vseh ljubljanskih župnih cerkvah jutri, v četrtek ob 7. zjutraj.

Govor g. Cergola, načelnika Informacijskega urada

V sinočni radijski oddaji, posvečeni petkovim žrtvam angloameriškega letalskega napada, je povzel besedo tudi načelnik Informacijskega oddelka g. Izidor Cergol in dejal:

V večnost je odhitelo 46 Slovencev in Slovenk, 46 bratov in sestra iz naše srede.

Življenje človekovo ni tako cenena stvar, da ne bi imeli pravice vpraševati po vzroku te morije. Zlasti pa ni stvar nizke cene za nas Slovence, ki, mali po številu, lijemo kri in dan za dnem izgubljamo vse nova in nova življenja. Naš narod mora čuvati vsako glavo in prav zato ima ne samo pravico, temveč tudi dolžnost vprašati ob tej strašni tragediji:

Zakaj je padlo 46 sinov in hčera moje krvi in jezika? Zakaj so sredi morda najlepših načrtov za bodočnost bili nenadoma kruto iztrgani iz objema očetov in mater, mož in žena, bratov in sestra svojih? Komu so kaj skrivili, da jih je razmrcvarilo železo ali so jih zasule ruševine?

Težko je to vprašanje. Težko ne samo zaradi prelite krvi, ki ga je izzvala, temveč zlasti težko po tem, ker terja ime krivca in srd vsega naroda nanj. Težko pa tudi zato, ker ustvarja odgovornost pred vso zgodovino za tistega, ki odgovarja...

In ta, ki še odgovarja, nisem niti jaz, niti kakršnakoli skupina, temveč edino in samo resnica, ki je vsakomur odkrita in vsem dostopna. Res je morda grenka, res nosi s sabo morda razočaranje in strah obenem z njimi. Toda svet je že tako ustvarjen, da zro resnici v oči samo lahko junaki. Zato pa ni resnica nič manj odločilna in edino merodajna, smer in merilo, po kateri se razvija usoda slehernega človeka in vsakega naroda.

Ni dolga pot do te resnice in prav kratka je njena označba. Evo je: Vse, kar je v najmanjši zvezi z židovstvom in njegovim najvernejšim slugo — komunizmom, je satansko, svet mrzeče in vse uničujoče! Vsak narod, ki se preko svojega vodstva kakor koli veže za voz rdečega Moloha, je izgubil svojo dušo in njegove oči mu je zalila kri morilnega besa! Tu ne igra prav nobene vloge stara »tradicija« niti »zavezništvo« niti zastopstva, ki naj bi dosegla ohranitev svojih dežel, niti želja uveljaviti svojo politiko. V vse poteze in v vsak gib pride strup komunizma, ki ga usmeri v svojo in samo ter edino svojo smer.

Tako tudi ob strašni tragediji Ljubljane na petek črnega spomina, kakršen bo gotovo ostal zapisan v analih našega mesta. Ob najboljši vidljivosti vseh objektov; iz višine več tisoč metrov na precej mesta, kjer so samo stanovanjske hiše in vile; v preletu brez kakršnega koli kroženja je nekaj letal iz skupine s hladno krvjo stresalo svoj smrtonosni tovor na mesto svojega »zaveznika«, ki je na pritisk tistih, ki so letala poslali, stopil v vojno, izgubil državo in svobodo ter zapadel v okupacijo, nakar je bil po porazu istih »zaveznikov« prisiljen čakati tisoče in tisoče žrtev za »pravilni« razvoj vojne. Stresalo svoj tovor na ljudi, ki so dan za dnevom, opazujoč svetlomrzle pošasti nad svojimi glavami, verovali in upali, da bo šla ta čaša gorja mimo njih.

In ravno to prepričanje in verovanje je največji dokaz naravnost brutalne brezobzirnosti zračnih gangsterjev. Imeli bi vsaj možnost nekakega opravičila za ta teror, če bi stresali bombe na svoje sovražnike, na deželo, ki je v borbi z njimi. Toda angloseksonski letalci so bombardirali mesto, kjer so mnogi verovali v nje in pričakovali od njih osvoboditve, kjer so mnogi dan za dnem iskali opravičila za svoje nekritično zaupanje in slepe oči.

Še se spominjamo besedi: kako smo lahko brezskrbni, saj gredo vendar na Nemce! Ali: metali so letake, naj se umakne prebivalstvo toliko in toliko metrov od železniških prog! In: zakaj vendar streljalo na nje, saj mi vendar nismo sovražniki Angležev in oni nam nič nočejo itd.

Danes jih ne čujemo več. Morda bodo plačani agenti iznašli jutri nove, še bolj otročje in smešne od prvih...

Toda vsem tem naj bo jasno:

Med slovenskim narodom in današnjo politiko »zaveznikov« hlapčevanja židovstvu in Moskvi stoji 46 mrtvih in razmesarjenih Slovencev, ki so padli ne krivi ne dolžni.

Njihova kri ne kliče po maščevanju, kajti to je pridržano edino Vsemogočnemu, toda njihove ugasle oči in mrtva srca nas zaklinjajo, da spregledamo. Zahtevajo od nas poguma, da pogledamo resnici v oči. Molče nam kličejo, naj ne spregledamo svežih grobov ob naši poti. Naj se zadnji trenutek morda zavemo smrtonosnosti današnje angloseksonske politike, ki v službi satana seje ta čas smrt nad Evropo, mesto da bi jo pomagala braniti, ki podpira povsod eksponente Moskve, mesto da jih pomagala uničevati; ki razbija cerkve, narodne centre, mesto da bi jih pustila v miru, delu in borbi proti boljševiški rdeči kugi, ki na ta način razbija tudi narode kot take in jih napravlja za lahek plen strupenih bacilov komunizma.

To so, bratje in sestre, opomini mrtvih. To naj bo sicer zelo, zelo drago plačani nauk za nas in naš narod. To pa naj bo tudi poslednji opomin, kajti nevarnost iz zraka zna biti samo predznak iste nevarnosti s kopnega.

Kakor se v zraku danes anglosaksonska in moskovska politika popolnoma ujemata in medsebojno podpirata tudi v naši deželi, prav tako se tudi na zemlji ena in druga politika skladata v celoti. Ni slučaj, da so istočasno s smrtno točo bomb frfotali po zraku letaki o krimski konferenci, v katerih se govori o popolni soglasnosti vseh treh sil in kjer naj bi si Churchill, Roosevelt in Stalin baje prijateljsko podali roke.

Res je: ta politika uničevanja, ubijanja in rušenja vsega, kar ni pripravljeno podvreči se komunizmu in preko njega židovstvu, je popolnoma soglasna, ker jo diktira samo eden: Stalin. In samo tako je tudi razumljiv in le tako se da razlagati tudi terorističen napad na protikomunistično Ljubljano.

In dokler bo ta »zavezniška« politika taka, nimamo od nje ničesar pričakovati. Nobeni »angleški interesi« tega ne morejo spremeniti, kajti ne vem, če je bil čisto angleški interes bombardirati Ljubljano. Bil pa je gotovo interes vserušilnega židovstva in komunizma, v čigar službi stoje danes londonski masoni, ki upravljajo, žalibog ta imperij. V tej službi bodo pa stali vse dotlej, dokler bodo vodili borbo proti evropskim narodom, ne pa proti komunizmu, kjer koli naj se ta pojavi.

In vse dotlej nima niti Evropa niti noben krščanski narod v njej, pa tudi ne mi Slovenci pričakovati z zapada nič dobrega: niti po zemlji niti po zraku niti po morju, kajti povsod je danes še v ozadju temna silhueta večnega žida z njegovo točasno figuro Josifom Visarionovičem Džugašvilijem — imenovanim tudi Stalin.

Če bomo tako razumeli težko preizkušnjo, ki je prišla s petkovim napadom nad naše glave, se bomo častno in pietetno oddolžili svojim mrtvim sorojakom. Naj se ne zgodi, da jutri, Bog ne daj, kdor koli pade v svoji dovčerajšnji zablodi! Razumite klic svoje vesti in razuma, poglejte resnici v oči! Premagajte razočaranje in razbistrite pojme! Današnja doba zahteva velike ljudi težkih preizkušenj.

Naj nam bo črni petek 9. marca leta Gospodovega 1945 mejnik in poslednji opomin! Naj nam iz duše vzklije trden sklep: staviti se popolnoma v službo naroda kot junak in borec!

Iz užaloščenega srca pa naj se nam dvigne goreča želja k Vsemogočnemu:

Podeli našim mrtvim, ki smo jih prerano in tragično izgubili, miren počitek in večno zveličanje! Napravi jim lahko njihovo in našo lepo slovensko zemljo!

Še nove žrtve prihajajo na Žale

Ljubljana, 13. marca.

Tudi danes, že zgodaj zjutraj, so romali na Žale mnogi Ljubljančani, da pokropijo pokojne žrtve letalskega napada, saj imajo med njimi mnogi svoje znance in prijatelje, če že ne sorodnikov. Zvrstili so se tudi nekateri pogrebi. Tako sta bila ob 9. dopoldne pokopana zakonca dr. Fran Marinič in žena Ana, ki so ju poleg stanovskih tovarišev spremili zlasti tudi mnogi njuni ožji rojaki. Prav tako je bila zelo častna udeležba pri drugih današnjih pogrebih. Velika večina pokojnikov pa še čaka v mrliščnici in po kapelicah na svoj veliki skupni pogrebni dan.

Katastrofa Ramorjeve družine

V usodni skupnosti posledic letalskega napada počivajo v mrliščnici na Žalah tudi člani splošno znane ljubljanske družine, ki je bila po napadu pač najhuje prizadeta. Kar dva zakonska para Ramorjeva so 9. marca pokopale bombe pod seboj in sicer splošno znanega ljubljanskega lekarnarja mag. pharm. Rudolfa Ramorja, njegovo gospo Viktorijo, rojeno Dolenčevo ter edinega sina mag. pharm. Igorja Ramorja in njegovo soprogo Vero, ki je bila iz ugledne rodbine g. Alfonza Gspana, finančnega svetnika v p. Le v toliko je bila strašna usoda prizanesljiva, da je ostal pri življenju sinček in vnuk Andrejček. Prijazni dom v blagem zatišju sredi velikega vrta, odmaknjen od mestnega vrveža, je bil zadet v polno in česar ni zrušil tresk bombe, je dopolnil še požar, ki se je razvnel iz pralnice. Pogled na ruševine vzbuja pretresljiv vtis, saj gledaš pred seboj kruto uničeno srečo dveh zakonskih parov. V večni skupni dom pri Sv. Križu bodo poromali jutri, v sredo, ob 11. uri.

Lekarnar Ramor se je rodil v Kostanjevici 20. aprila 1883, študiral je v Gradcu in bil diplomiran 15. julija 1905. Za prve svetovne vojne je služil v poljski bolnici, po vojni pa je leta 1922. dobil koncesijo za otvoritev lekarne na Miklošičevi cesti. Sin Igor je doštudiral farmacijo v Zagrebu in bil diplomiran 30. julija 1941. Snaha Vera je bila ravnotako studentka farmacije.

Z lekarnarjem Ramorjem je izgubila slovenska farmacevtska stroka dobrega strokovnjaka in organizatorja. Bil je v letih po prvi svetovni vojni tajnik lekarnarskega gremija in je vneto branil koristi lekarnarjev, lekarnarskih sodelavcev in socialne pravičnosti. Do svojih uslužbencev je bil zelo dober. V botaniki in farmacevtskih disciplinah, zlasti analitični kemiji in farmakognoziji je bil izveden veščak, vreden univerzitetne katedre. Imel je zelo bogato knjižnico in se je poleg vsega zelo zanimal za lepo literaturo.

Srčna bolezen, ki se ga je lotila zadnja leta, mu ni več dovolila, da bi še mogel delati za recepturo in v organizaciji. Odtedaj ga je doma spremljala mlada sreča Igorja in Vere. V zahvalo za njegove velike zasluge ga je Lekarniška zbornica imenovala za svojega častnega člana in ga bo ohranila v trajno častem spominu.

Plemenito počaščenje

Po letalskem napadu ena najbolj neusmiljeno prizadetih družin, prav za prav dve družini z očetom in materjo, s sinom in snaho, je mestnemu pogrebnemu zavodu naročila razen štirih krst za svojce še štiri krste za štiri revne žrtve. Zahvali mestnega županstva za tako plemenito počaščenje izgubljenih sorodnikov se pridružuje tudi vsa človekoljubna javnost.

Tudi izven sorodniškega kroga prizadetih številnih družin se je izkazala že cela vrsta dobrih ljubljanskih src, ki so ne samo sledeč javnemu pozivu, marveč po lastni pobudi storili vse, da prizadetim kakor koli pomagajo. Tudi uprava naših listov je slej ko prej pripravljena sprejemati kakršne koli dokaze naklonjenosti do prizadetih družin. Saj kdo ve na kom vse se še utegne obnesti naš stari rek: »Danes meni — jutri tebi!«

Še ena uničena družina

Enako bridko kakor Ramorjeva je bila prizadeta Markičeva družina. V kapelici sv. Nikolaja, od koder je davi ob 9. nastopil svojo zadnjo pot komaj 26 letni cand. ing. Viktor Logar, počivajo danes tri črne krste, vse obložene z velikimi venci in šopki. V prvi krsti leži ga. Silva Modec, po rodu Markičeva, soproga uradnika inž. Vincenca Modeca, stara šele 32 let. Ob njej počiva komaj dve leti stara hčerkica Marjetka. V srednji krsti leži zasebnica Pavla Markičeva, hčerka pekovskega mojstra, po rodu Ljubljančanka, stara 43 let, na desni pa njena mati ga. Marjeta Markičeva, roj. Zagorčeva, ki jo je zadela smrt v njenem 66. letu. Mnogi kropilci se ustavljajo v tej kapelici, presunjeni ob tolikšni krutosti usode in letalskega nasilja.

Tovarišici v službi in smrti

Tovarišici v službi in smrti sta bili ge. Marija Šušteršičeva in Marija Potočarjeva, ki sta do danes počivali v tovariški složnosti v kapelici sv. Jožefa. Pokrivali so jima bili izredno lepi venci in šopki, kar je pričalo, kako globoko je njuna smrt pod ruševinami prizadela svojce in tovarišice. Obe sta bili že 7 let zaposleni v kuhinji velikega podjetja in sta se večno najlepše razumeli. Alojzij Potočar, železniški kurjač iz Rožne doline, nam je pripovedoval:

»Šest let sva bila poročena z Marijo, prav nikoli se nisva niti za malenkost sporekla in najina sreča je bila zlasti po rojstvu hčerkice Marice popolna. Ko sem usodni dan prišel domov in zvedel, da je podjetje zadeto, sem hitel tja in odkopaval do pozne noči. Naposled sem omagal od utrujenosti in se komaj privlekel domov. S prvim svitom sem, kakor drugi, hitel spet odkopavat. Ob pol 10. dopoldne sem prišel do Marije. Ležala je čez štedilnik. Roko je imela malo ožgano, sicer pa nobenega sledu udarca, le v obraz je bila posinela. Zapestna ura se je bila ustavila ob pol 2. popoldne. Z mojo ženo je bila odkopana tovarišica ga. Šušteršičeva in položili smo jo skupaj v kapeli, zdaj pa se bosta ločili. Moja žena je bila doma z Dobrove, zato jo v sredo popoldne položimo na viškem pokopališču k večnemu počitku. S pokojnicama je našel smrt pod ruševinami tudi vrtnar Jože Hribernik, ki se je v usodnem trenutku mudil v kuhinji. Bogve kako bo še z nami!« se je z globokim vzdihom vdal v usodo Lojze Pogačar, ko smo mu izrekli sožalje.

Nove žrtve na Žalah

Po kapelicah na Žalah se zdaj dan na dan menjajo njih začasni prebivalci, večinoma še žrtve letalskega napada. Tako je bila včeraj položena v kapelico sv. Jožefa ga. Ludja Pavlinova, roj. Čerenova, ki je zapustila možu petero otrok. Ob letalskem napadu ni bila težje poškodovana in je še sama šla v bolnišnico po potrebno pomoč, tu pa je podlegla za posledicami prestane groze. Na zadnjo pot bo poromala v četrtek ob 10. uri.

V kapelici sv. Andreja leži zasebnica ga. Marija Novinčeva ki so jo izkopali v ponedeljek popoldne. Smrt jo je zadela v njenem 48. letu. — Dalje v kapelici sv. Frančiška počiva v preprosti črni krsti ga. Vilma Žnidarjeva, 26 letna žena javnega uslužbenca. Krsta je odkrita in so sledovi poškodb vidni na rokah. Izraz obraza priča o prestani grozi, a tudi že o spokojnosti v smrti. V kapelici sv. Cirila in Metoda počivata dve novi črni krsti, ki še nista označeni z imeni.

Pod naslovom: »V zmedi dejstev« bo nocoj ob 20.15 govoril v ljubljanskem radiu g. dr. Stanko Kociper

Padli so kot žrtve angloameriškega letalskega terorizma na dan 9. marca:

Babnik Ivan, roj. 1901	Majcen Jože, roj. 1935	Ramor Igor, roj. 1919
Bambič Viktorija, roj. 1933	Marinič Ana	Ramor Rudolf, roj. 1885
Belak Ema, roj. 1886	Marinič dr. Fran, roj. 1889	Ramor Vera, roj. 1920
Besov Drago, roj. 1920	Markič Marjeta, roj. 1879	Ramor Viktorija, roj. 1887
Čop Valentin	Markič Pavla, roj. 1902	Sever Ivan, roj. 1903
Dax Marija, roj. 1903	Markovič Jože, roj. 1898	Šušteršič Marija, roj. 1895
Dular Fani, roj. 1921	Modec Marjeta, roj. 1942	Terček Antonija, roj. 1903
Hribernik Josip, roj. 1895	Modec Silva, roj. 1913	Terček Fran, roj. 1901
Jakoš Alojzij, roj. 1888	Novinec Marija, roj. 1897	Tomažič Pavel, roj. 1912
Jelševar Franc, roj. 1903	Omerzu Janez, roj. 1921	Valjalo Nikolaj
Kanc Karla, roj. 1888	Oven Angela, roj. 1915	Valjalo Roza
Kanc Pavla-Menta, roj. 1910	Pevec Jakob, roj. 1889	Zajc Elizabeta, roj. 1884
Kek Marija, roj. 1914	Polše Josip, roj. 1865	Zajc Viktor, roj. 1878
Lampe Anica, roj. 1912	Potočar Marija, roj. 1916	Žerjav Iva, roj. 1891
Logar Viktor, roj. 1919	Pozaršek Martin, roj. 1867	Žnideršič Alojzija, roj. 1896

Naše someščane, ki jih je slepo sovraštvo nepričakovano iztrgalo iz naše srede, bomo ohranili v trajnem spominu.

MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA

Ljubljanskemu prebivalstvu

Zadnja velika nesreča je usoden opomin prebivalstvu, naj s čim večjo resnobo in vestnostjo upošteva vse predpise letalske zaščite. Hitite takoj na varno v zaklonišča, čim čutite nevarnost, ter se ne zanašajte na alarme.

Mestno županstvo je že o pravem **času organizirano oskrbovalno službo takoj po nesreči postavilo oškodovancem na razpolago.**

Ta oskrbovalna služba skrbi za začasna prenočišča, za skupno prehrano oškodovancev ter za nadomestilo izgubljenih živilskih, oblačilnih, tobačnih in drugih nakaznic, razen tega pa tudi za prevoz in shrambo pohištva in gospodinjskih predmetov na druge kraje ali v skupna skladišča. Vsak oškodovanec ima pravico za prenočišče in prehrano pet dni po napadu.

Oškodovanci naj se takoj po nesreči **javijo na zbirališčih oskrbovalne službe.**

Zbirališča oskrbovalne službe, ki že poslujejo, so naslednja:

1. Gostilna Tomič, Kolezijska ulica 15;
2. gostilna »Pri lovcu«, Rimska cesta, na oglu Bleiweisove ceste;
3. Mladinsko zavetišče na Viču, Cesta XVII, št. 5.

Kakor rečeno, vsa ta zbirališča že poslujejo in so popolnoma na razpolago vsem oškodovancem. **Služba je trajna.**

Za pomoč in podporo naj se zbirališčem javljajo seveda samo resnično oškodovani in pomoči ter podpore potrebni. **Sleherna zloraba bo kaznovana po zasluženju.**

Prijavljenci bodo dobili na zbirališčih oskrbovalne izkaznice s pravico za hrano in vse druge podpore. **Brez te oskrbovalne izkaznice oškodovanci ne bodo mogli nikjer dobiti podpor.**

Ponavljamo, da bodo oškodovanci, ki so kakor koli izgubili živilske, tobačne, oblačilne in druge izkaznice, prav tako pa tudi taki, ki so izgubili živilsko zalogo, obleko, obutev td., dobili na zbirališčih nadomestne izkaznice za nabavo vseh teh predmetov. **Z vso resnobo svarimo pred zlorabo in izkoriščanjem javne dobrodelnosti! Posebno pa opominjamo pred skušnjavo, da bi ta ali oni morda skušal izkoristiti nesrečo drugega z odvzemom ali tatvino njegovega blaga. Vsaka taka tatvina bo kaznovana s smrtjo!**

Takoj naj vsi prebivalci Ljubljane pogledajo v hišah, kjer stanujejo, na katerem zbirališču se morajo naznaniti.

Vse važne dokumente in listine ter izkaznice nosite vedno s seboj!

Trojno gorje

(Nadaljevanje s 1. strani)

jaška nujnost ne dovoljuje, da bi slovenska zemlja ostala povsem neprizadeta, zato morajo trpeti Jesenice, Borovnica in drugi kraji, toda Ljubljana bo ostala nedotaknjena. Ljubljane ne bodo bombardirali! Ostala bo cela v dokaz, da smo pri Angloameričanih dobro zapisani.

Toda ta čudna simbolika se je 9. marca razbila in njeni glasniki so onemeli. Vsa njihova teoretska zgradba se jim je zrušila pred očmi. Izgovorjen je poslednji dokaz, da so imeli prav tisti redki, ki so trdili, da je Angloameričanom za nas prav toliko kakor za lanski sneg, da so nas vsak hip pripravljeni prodati ali uničiti, kakor jim to veleva lastna korist. Pa še lastna korist bi jim ukazovala drugače, ako bi jo pravilno razumeli, zakaj tedaj bi svoje bombe hranili za tistega, ki je tudi njim samim najhujši sovražnik, za tistega, ki je prodrl iz azijskih step že v osrčje Evrope in bi nekega dne utegnil tudi nje same pomandrati.

Žal nam je, da moramo toliko razumskega razmišljanja vpletati v stvar, kjer bi rajši pustili spregovoriti svoje srce. Toda potrebno je pribiti resnico enkrat za vselej. S tem, da si vsako utvaro že danes iztrgamo izpred oči, s tem, da to tretjo, najtežjo bolečino že danes prostovoljno sprejmemo nase, da nam tega ne bo treba jutri v še težjem trenutku, s tem se hkratu izkazujemo dovolj močne, da bomo prestali vse, kar še pride na nas.

V tem našem vztrajanju pa nam bo dajal moč spomin na nedolžne žrtve, katerih smrt bo na ta način dobila za naš narod poseben smisel in pomen.

Uporaba porušenih hiš

V nemških mestih, ki doživljajo v tej vojni napade terorističnih letal, se pojavlja, čim so odstranili iz ruševin vse, kar se še da uporabiti, vprašanje, kaj naj store s samimi ruševinami delno razdejanih hiš. Če mestne tehnične ustanove ugotove, da je hiše nemogoče popraviti, se pobrigajo predvsem Todtove organizacije za to, da se ostanki tehničnih instalacij, kakor peči, radiatorji centralne kurjave, vodovodne in plinske cevi, kopalne kadi, staro železo in druge kovine poberejo in porabijo za druge svrhe. Na ta način so za začasna stanovanja rešili že na tisoče peči in štedilnikov. A tudi opeka in betonske klade se izkoriščajo za gradnjo zasilnih bivališč.

V Hamburgu, Kölnu in drugih mestih so same ostanke drobili s stroji in jih s pomočjo betona spremenili v gradbene plošče, ki jih uporabljajo za zasilna bivališča. Takšna bivališča se gradijo običajno v večji oddaljenosti od mest, da bi jih obvarovali ponovnega bombardiranja, a ponekod tudi poškodovanih hiš ne popravljajo več, če obstoji nevarnost takšnega bombardiranja. V mnogih primerih zadostuje seveda delna poprava poškodovanih poslopij. To dosežejo pogosto že s tem, da postavijo nov strop in bočne zide, pa se je prejšnja večnadstropnica spremenila v povsem uporabno pritličnico. Tako so iz ruševin posedanih zgradb v kratkem času vstale nove stanovanjske hiše, trgovine ali skladišča.

Takšno preurejanje ruševin vrše v mnogih primerih namesto lastnikov porušenih hiš gradbeni podjetniki. V takšnem primeru določajo oblasti primerne najemnine za uporabo obnovljenih zgradb. Samo ob sebi je umevno, da se pri gradnji novih in preurejanju poškodovanih stavb upoštevajo gradbeni načrti za dotične mestne predele pogosto pa se prodajajo in kupujejo stavbišča, na katerih stoje porušene ali poškodovana poslopja. V takšnih primerih je vrednost nepremičnine seveda često le težko določiti. Toda sila je ljudi naučila, da si znajo pomagati tudi po najtežjih bombnih napadih. V mnogih nemških poškodovanih mestih so rešili marsikatero vprašanje, ki je bilo videti prej nerešljivo.

Iz Ljubljane

Gospodarjem poškodovanih poslopij

Gospodarji, ki so njih hiše ali katera koli druga poslopja poškodovana ob sovražnem letalskem napadu, naj se takoj javijo na policijski stražnici svojega policijskega okraja. Navedejo naj poškodbe na poslopjih in najnujnejše potrebe, da bo mogoče čimprej spet stanovati v hišah in rabiti poslopja. Policijska stražnica sprejme to prijavo ter jo posreduje tehnični zaščitni službi, ki takoj ugotovi obseg poškodbe in množino potrebnega gradiva, nato pa uprava policije izda potrebna potrdila in nakazila za gradivo. Šele s temi nakazili in potrdili si lahko stranka pridobi potrebno gradivo pri pristojnih korporacijah.

Ponavljamo, da brez prijave policiji ni mogoče dobiti nobenega nakazila za gradivo.

u— **Sv. maša zadušnica za pokojno gospo Ivo Žerjav** se bo brala v petek, dne 16. marca t. l. ob 9. uri v cerkvi Marijinega Oznanjenja pri glavnem oltarju.

u— Sv. maša zadušnica za g. primarija dr. Frana Mariniča in gospo soprogo Ano bo 20. t. m. ob 7. uri v cerkvi Marijinega Oznanjenja pri glavnem oltarju.

u— **Revež pomaga siromakom.** Vzpodbuden zgled takega človeka je med mnogimi drugimi tihimi darovalci tudi čika Sava. Za kuhinjo v Cukrarni je podaril nekaj živil, ki si jih je tako rekoč pritrgal od ust. Četudi je bila podarjena količina tako majhna, da za zboljšanje hrane revnih oskrbovancev ne pride v poštev, je vendar s tem pokazal, kako so mu pri srcu reveži. Za zgled naj bo vsem onim, ki so boljše situirani in žive udobnejše, pa nimajo smisla za tiste, ki so navezani na javno skrbstvo.

u— **Darovali so:** za Socialno pomoč inž. Šerko 3.000 lir, dr. Šavnik 2.000 lir, Giaconda Bitenc 1.000 lir, B. Petrovčič 200 lir in neimenovan 1.000 lir, za slepo mladino družina Kalan 300 lir v spomin ge. Ive Žerjav in Valentina Čopa, A. Kanc 500 lir namesto venca na grob Karle in Mente Kanc in tvrdka Standard Vacuum 500 lir (čenar je v upravi), namesto venca na krsti Nikole Veljala in njegove soproge; za gluhonemo mladino Posdi Košak 300 lir v počastitev spomina Alojzije Žnideršič; za mestne reveže družina Bienc 300 lir v počastitev spomina pokojne Magde Vallentschag; za zdravniške vdove in sirote rodbina dr. Dereanija 300 lir namesto venca na grob Karli in Menti Kančevi; za prizadete po bombnem napadu Franjo Žagar 2.000 lir namesto venca na grob Valentina Bopa in Ive Žerjav, medicinci-praktikanti interne klinike 850 lir v počastitev spomina dr. Frana Mariniča, Boris Samsa 400 lir namesto cvetja na grob Ive Žerjav in Valentina Čopa, Fr. Burger 200 lir namesto cvetja na grob Valentina Čopa in mali Riko od tete Milene darovanih 500 lir o priliki njegovega triletnega rojstnega dne; za sirote po bombnem napadu umrlega mestnega delavca Ježovarja Anton Brvčnik 500 lir in stanovalci zasilnih mestnih hiš za Bežigradom 470 lir namesto venca na grob Ivana Janežiča.

u— **Restavracija in hotel »Bellevue« začasno zaprta.**

u— **Nesreča.** Nesman krleser je podrl 14letno hčerko delavca Stanislavo Farčnik iz Ljubljane, pri čemer si je deklica zlomila nogo. Z voza je padla in si zlomila desnico 47letna žena posestnika Marija Tomažinova iz Ljubljane, 85letna zasebnica Cecilija Kastelic je padla in si zlomila levo nogo. Hude opekline po životu ima 2letna hčerka pletilje Ana Berlenova, ki je padla na vroč štedilnik. V prst levice se je vrezala 8letna hčerka mizarja Erika Kačarjeva iz Ljubljane. 12letni dijak Vladimir Glaser si je pri padcu na cesti zlomil desnico. V ljubljanski splošni bolnišnici so ponesrečencem nudili zdravniško pomoč.

S Štajerskega

V Celju so se zbrali dne 25. in 26. februarja voditelji in voditeljice nemške mladine celjskega okrožja. Član stranke Paidasch je obrazložil smernice za propagando med mladino. Na sestanek je prišel tudi novi celjski okrožni vodja Mayerhöfer, kateremu so bili ob tej priliki predstavljeni voditelji celjske mladine. Novi okrožni vodja je naglašal naloge in dolžnosti, ki čakajo voditelje nemške mladine v Celju in okrožju v bližnji bodočnosti. Pred razhodom so se voditelji celjske mladine na celjskem pokopališču poklonili spominu padlega okrožnega vodje Dorfmeistra.

Program mariborske ljudske univerze. Ljudska univerza v Mariboru objavlja za drugo polovico meseca marca naslednji program: V četrtek 15. marca zvečer bo proslava pesnika Hölderlina. Poročnik Kurt Auer bo recitiral Hölderlinove pesmi, vojaški kvartet pa bo podajal glasbeno spremljavo. V sredo 21. marca bo popoldanska predstava za otroke. Nato bo imel univerzitetni docent dr. Andrej Turner predavanje o bioloških problemih. Vsa ta predavanja se vršijo v prostorih mariborske ljudske univerze. Dne 6. marca je član graškega gledališča Peter Otten recitiral Schillerjeve pesmi, Frančiška Hagel-Stiller pa je pela Göthejeve pesmi. V soboto 10. marca je pel operni pevec Emil Panner iz Gradca balade in pesmi od Löweja in Schuberta.

Iz Idrije

Znak za letalski predalarm se odslej, kakor poroča »Idrijčan«, ne bo dajal več. Sireno bo le ob alarmu zatulila petkrat zaporedoma po 3 sekunde. Konec alarma bo naznanjen s 60 sekund dolgim piskom sirene. Vsak dan ob 10. preizkušnja siren s 3 sekunde trajajočim piskom.

Mestna knjižnica že pridno posluje v svojih prostorih. Knjige se izposojajo vsako nedeljo in četrtek.

Idrijsko gledališče. Krstna predstava »Naše krvi« je bila preteklo soboto, ponovitev pa v nedeljo. Pri obeh prireditvah je sodelovala priljubljena idrijska godba »Lira«. Obe predstavi sta bili dobro obiskani. — Za Cvetno nedeljo pripravljajo v Prosvetnem domu uprizoritev Gregoričnovega pasijona »V času obiskanja«. To bo brez dvoma pomemben kulturni dogodek za Idrijo.

Iz Gorice

Poslednja pot Gerharda Österreicherja. Dne 7. marca je bil pri ogledu postojank od mine ubit nemški svetovalec za Goriško pokrajino okrožni vodja Gerhard Österreicher. Pokojnika so položili na mrtvaški oder v viteški dvorani na goriškem gradu. Pogrebu so prisostvovali Vrhovni komisar dr. Rainer in drugi najvišji predstavniki vojaških in civilnih oblasti. Poslovilni govor je imel dr. Rainer. Pokojnika so položili k večnemu počitku na goriškem gradu.

Goriška Mohorjeva družba je izdala štiri knjige, namreč koledar za leto 1945, knjigo dr. Jože Lovrenčiča z naslovom: »Tri božje poti«, knjigo Stanka Jereba »Naše gozdne živali« in povest, ki jo je spisal Griški z naslovom »Vozniki«. Vse knjige so ilustrirane ter stanejo za člane goriške Mohorjeve družbe 30 lir.

Ljudska univerza v Gorici. V sredo, dne 7. marca je predaval na ljudski univerzi dr. Anton Kacin o pisatelju dr. Ivanu Preglju. Predavanje je vzbudilo mnogo zanimanja ter je bilo dobro obiskano.

BELEŽNICA

KOLEDAR

Sreda, 14. marca: Matilda.

DEŽURNE LEKARNE

Dr. Kmet, Ciril-Metodova 43; Mr. Trnkoczy ded, Mestni trg 4; Mr. Ustar, Šelenburgova 7.

Zatemnitev od 18.55 do 6.05.

DRŽAVNO GLEDALIŠČE

OPERNO GLEDALIŠČE

Sreda, 14. marca ob 17.30: Selma Lagerlöf - Božena Begović: **Gösta Berling. Premiera. Red Premierski.**

Četrtek, 15. marca ob 17.30: Viktor Parma: Stara pesem. N. Rimsky-Korsakow: Šeherezada. Red Četrtek.

Petek, 16. marca, zaprto.

„... dnarje meri na štrtine ...“

Električna razsvetljava danes ne sme biti razkošje, temveč moramo tudi pri nji podrediti svoje želje nujni potrebi. Gospodinje so prepričane, da so razsvetljavo v svojih stanovanjih omenile do skrajnosti in da so zadostile splošnemu klicu po varčevanju. Toda ali je res tako?

KAJ VSE VIDI POTRATA?

»V inozemstvu so privarčevali pri razsvetljavi 10, 12 in tudi več odstotkov. Pri nas se pri 5000 stanovanjih res ne more skoraj nič prihraniti; pač pa prenese brez težav vsako izmed preostalih 25.000 stanovanj, da ena 40vatna žarnica eno uro na dan manj gori. Če se zjutraj čim prej luč ugasne in se zvečer čim pozneje prižge, in če se pazi, da po stanovanju luči ne gore v prazno, bi se po dognanjih mestne elektrarne ljubljanske prihranilo letno najmanj 400.000 kilovatnih ur. Moj zaslužek znaša preko poldrugi milijon lir.«

Boj POTRATI!

Oddajniška skupina Jadransko Primorje

RADIO LJUBLJANA

SREDA, 14. MARCA

7.00—7.10: Poročila v nemščini; **7.10—9.:** Jutranji koncert; vmes od 7.30—7.40: Poročila v slovenščini; **9.00—9.10:** Poročila v nemščini; **12.00—14.00:** Napoved sporeda, nato glasba za premor (prenos); vmes od 12.30—12.45: Poročila v nemščini, poročilo o položaju in poročila v slovenščini; **14.00 do 14.10:** Poročila v nemščini; **14.10—15.00:** Vsakemu nekaj; **15.00—17.00:** Osrednji nemški spored; **17.00—17.15:** Poročila v nemščini in slovenščini; **17.15—17.30:** Glasbena medigra; **17.30—18.00:** Otroško uro vodi Slavica Vencajz; **18.00—18.15:** Glasbena medigra; **18.15—19.00:** Trio Trnovo; **19. do 19.30:** Slovenski napevi, poje tercet sester Finkovih, pri klavirju Marjan Lipovšek; **19.30—20.00:** Aktualno predavanje (prenos); **20.00—20.15:** Poročila v nemščini; **20.15—21.00:** Komorna glasba, Franz Schubert: Kvintet za violino (Miran Viher), violo (Srečko Zalokar), čelo (Čenda Šedlbauer), kontrabas (Franc Appelteuer) in klavir (Marjan Lipovšek), **21.00—22.00:** To uro posvetim tebi (prenos); **22.00—22.15:** Poročila v nemščini in napoved sporeda; **22.15—24.00:** Glasba pred polnočjo (prenos).

Darujte za Zimsko pomoč!

Bert Oehlmann: 25

NE SAMO ZA ZLATO

Roman

Nič se niso spominjali.

Kakopak, tu pa tam se je komu nedoločno zdelo, da je videl takega človeka, a dela mu niso bili posredovali, ne, in tudi sicer niso nič vedeli o njem.

Bile so minute, ko je Overbeck trudno strmel predse.

Ali je ta pot vobče obetala uspeh?

Kiddery ni bil morda nikoli prestopil praga nobene izmed treh sto londonskih posredovalnic! Kaj, če je bil mornar na kaki ladji, ki se je bila samo za nekaj dni ustavila v Londonu?

Ali ne bi bilo bolj preprosto, dobiti spisek ladij, ki so ob času, ko je Kiddery prodal Johnu Crewu pribore, ležale na Temzi?

Nu, če bi ostalo telefoniranje jalovo, je bilo treba pač ukreniti kaj drugega. Samo obupati nikar. Eno za drugim. Saj je bilo naprej jasno, kakšno delo bo to!

Overbeck se je zoral.

Za »Mihaela« je šlo, za čast očetov! V taki zadevi si je bilo vredno naprtiti zvrhan tovor razočaranj. Prej ali slej sta morala priti skrivnosti na sled.

Srebnil je požirek kave.

Po tem požirku mu usta spet tri ure niso utihnila.

»Halo — da, neko pojasnilo bi rad. Če bo kaj uspeha, vam plačam deset funtov —«

V mornarskih posredovalnicah pa so zmajevali z glavami.

Kiddery?

Kdo vraga je Kiddery?

In kdo je tisti, ki ponuja deset funtov, da bi zvedel o Kidderyju?

Belili so si glave. Toda uganke niso rešili.

*

Baray je sedel pri Lyonu in pil skodelico čaja.

Že desetič je čital brzojavko Hele Dranstädtove. Po tem takem je bilo dokazljivo, da so pribori »Mihaelova« last... Hela je vsaj tako brzojavljala.

Kako je bil Kiddery prišel do priborov?

Baray je bil izmed tistih mož, ki zmerom ohranijo hladno kri. Zdaj pa je vendarle žarel v njem ogenj nemira. Ni se mogel otresti misli, da so ga tuji ljudje prehiteli in našli »Mihaela«, z njim vred pa tudi zaklade iz pravljične dežele Aztekov.

Že sama ta misel ga je delala besnega.

A Kiddery, in to je bil Barayev veliki up, je bil morda na povsem drug način postal lastnik srebrnine. Ko bi bil ponudil Johnu Crewu kake predmete azteškega izvora, da, tedaj ne bi bilo moči dvomiti, da je razbiti parnik odkrit. Tako pa — — človek se se ne sme dati potlačiti in oplašiti, ne sme si dati vzeti poguma!

Baray je pogledal na uro. Sedem je bila. Zunaj je bilo že tema kakor v rogu. Preden se je vrnil v hotel, je bil pri nekem Cornishu. Toda Cornisha ni bilo doma. »Če bi se hoteli o poliosmih še enkrat oglasiti...«

Cornish je bil eden tistih redkih mož z »Blackwaterja«, ki jih je bil Baray našel.

»Blackwater« je bil prav za prav potniški parnik in je vozil na progi Sidney-London. Ali potem je prišla vojna; potniški parnik se je izpremenil v pomožno križarko.

Kasneje je seveda lovec sam postal divjačina. Neka nemška podmornica ga je gonila. Trikrat se je pomožni križarki posrečilo uiti. Četrtič je imela smolo.

Bila je torpedirana.

Obvestilo „Prevoda“

ODREZKE ZA MOKO

osnovnih in dodatnih nakaznic za delavce pri težkih in najtežjih delih za mesec februar oddajo trgovci mestnemu preskrbovalnemu uradu 16. t. m. S tem dnem je delitev moke na nje zaključena in izgube odrezki naštetih nakaznic veljavo.

GOSPODARSTVO

= **Ljubljanska kreditna banka.** Ob številni udeležbi se je vršil dne 10. t. m. občni zbor Ljubljanske kreditne banke, ki je odobril zavodovo bilanco za minulo leto in sprejel vse predloge upravnega sveta glede razdelitve čistega dobička. Počenši z 12. t. m. prične banka z izplačilom 4% dividende na prioritetne delnice. V upravni svet banke so bili izvoljeni vsi prejšnji izstopajoči člani. V nadzorstvo banke so bili izvoljeni vsi dosedanji člani.

= Nabavna zadruga trgovcev. Te dni je imela redno letno skupščino Trgovska kolonialna importna zadruga »Tekoimport«, ki so jo pred leti ustanovili ljubljanski trgovci-špeceristi. Iz poročila predsednika g. Jurčiča je razvidno, da so bile s pomočjo zadruge lani premagane mnoge ovire in se je zadruga še bolj uveljavila pri dobavah blaga svojim članom. Starim članom so se pridružili še novi. Racioniranih živil zadruga ne prodaja. Za njeno delovanje kaže tudi Prevod polno razumevanje. Zadruga ima sedaj pri dveh denarnih zavodih 800.000 lir kredita, ki pa se ga poslužuje le v nujnih primerih. Lani je znašal blagovni promet 8.6 milijona lir. Zadruga je dosegla lep poslovni pribitek 182.000 lir. Vsega je sedaj 90 članov. V okviru zadruge deluje tudi bolniški in podporni sklad, ki nudi po enem letu svojega obstoja veliko pomoč članom. Od članov je prišlo v sklad preko 59.000 lir, zadruga pa je prispevala 50 tisoč lir. Zaradi splošne podražitve je bil mesečni prispevek zvišan od 100 na 200 lir, kar bo omogočilo tudi povišanje podpor do 10.000 lir. V odbor so bili znova izvoljeni: člana Motoh in Verbič, namestnik Legat, v nadzorni odbor pa člana Krivic in Rebolj.

= **Razbite prometne naprave v Franciji.** Kakor poročajo iz Pariza, Francija še vedno ne more urediti železniškega prometa, kar povzroča zastoj vsega gospodarstva. Največja ovira za obnovo prometa je pomanjkanje lokomotiv in vagonov. Franciji je ostalo v primeri s predvojnim številom le še 10% lokomotiv in 25% vagonov. Obnova porušenih prog napreduje zelo počasi, ker ni potrebnega materiala, zlasti ne materiala iz bakra. Najhujše je pomanjkanje električnega materiala. Francija si tudi ne more pomagati s prometom po prekopih, kajti od celotnega omrežja plovnih prekopov v skupni dolžini 2.300 km je porušenih 3.000 km.

= **Japonske finance.** Japonskemu parlamentu je bil nedavno predložen proračun za bodoče finančno leto, ki predvideva izdatke v višini 85 milijard jenov. Nacionalni dohodek je za prihodnje leto ocenjen na 90 milijard jenov (prejšnje leto 35). Od tega narodnega dohodka bo država pobrala na davkih 18.5 milijarde (prejšnje leto 14), za državna posojila 47 milijard (35.5) in za industrijske investicije 13 milijard (6), tako da bo prebivalstvu za potrošnjo ostalo kakor lani 11.6 milijarde jenov. Del stroškov za vojno bodo krile tudi zasedene dežele.

= Rastoče žrtve za Rooseveltovo vojno. Po uradnih podatkih so morali Američani v lanskem letu plačati dvakrat toliko dohodninskega davka, kakor v prejšnjem letu. Celotni donos dohodninskega davka je dosegel 33 milijard dolarjev. Kakor je znano, so bili tudi znatno povišani posredni davki, zlasti na luksus, alkohol in telefon. — Zavezniki se po vrsti obračajo na Zedinjene države s prošnjami za posojila po končani vojni. Na razna vprašanja in trditve, da zahteva sovjetska vlada posojilo v višini 6 milijard, Anglija v višini 3 milijard in Francija v višini 2 milijard, je ameriški državni departement objavil, da je v zadnjem času iz raznih držav prejel vprašanja glede možnosti pogajanj za dolgoročna povojna posojila, ki naj bi služila obnovi. Državni departement pa ne more komentirati vprašanj ene ali druge države. — Vlada Združenih držav je objavila razširjenje zakona o zakupu in posojanju tudi na vlado de Gaullea. Za zasebne dobave je predviden kredit 2.6 milijarde dolarjev. Ustrezajoča pogodba je podpisana in predvideva povračilo kredita v 30 letih in obrestovanje po 2⁷/₈%.

= Južnoafriški premog za Argentino. Anglo-ameriška komisija za premog je odklonila zahtevo angleških premogovnikov, po kateri naj bi Zedinjene države namesto Anglije dobavile Argentini mesečno vsaj 10.000 ton premoga, ker Anglija vsaj v prihodnjih dveh mesecih spričo lastnih težav ne more Argentini dobavljati premoga, sama pa je spričo argentinskih protidobav interesirana, da Argentina premog dobi. Zato naj bi se vsaj za nekaj mesecev ameriška kvota povečala. Glede na to odklonitev zahteve angleških premogovnikov se je morala Argentina obrniti na premogovnike v Južni Afriki, ki so že doslej dobavili nekaj premoga.

MALI OGLASI

Službo dobi

POMOČNICO gospodinjsko — sprejmem k bolni ženi. Naslov v Jutru. 5652-1a

• GOSPODINJO pošteno, takoj sprejme starejši gospod. Dogovor med dopoldanskimi urami. Naslov v Jutru. 5603-1a

• DEKLE ali fanta pridnega in pripravnega za vsa hišna dela, sprejme podjetje v stalno službo. Hrana, stanovanje v hiši. Naslov v Jutru. 5596-1a

• POMOČNICO frizersko, sprejmem takoj ali s 15. marcem. Salon Kos, Mestni trg 3. 5634-1a

OSEBO, vešče obdelave večjega vrta, proti mezdi in kosilu takoj sprejmem. Naslov v Jutru. 5678-1a

HIŠNIKA za 10 stanovanjsko hišo takoj sprejmem. Prednost imajo že vajeni tega posla. Informacije: Glinška 8. 5671-1a

• KUHARICO prvovrstno, ki se razume tudi na gospodinjska dela in čisto sobarico, takoj sprejmem. Naslov v Jutru. 5277-1a

• SLUŽKINJO iščem. Naslov v Jutru. 5459-1a-D

• POSTREŽNICO sprejmem za vsak dan po dogovoru. Naslov v Jutru. 5715-1a

• KUHARICO, ki opravlja tudi druga hišna dela, takoj sprejmem. Cesta v Rožno dolino 10 (od 13 do 15). 5661-1a

• DELAVEC, pomožni, pekovski, za lažja dela, se sprejme. Ponudbe Jutru pod »Poštenjak«. 5712-1

Zaslužek

ŠIVILJA, dobra, gre šivat na dom. Naslov pustite v Jutru pod »Dobra šivilja«. 5709-1a

LIKARICO za obleke sprejmem za par dni v tednu. Naslov v Jutru. 5726-3

Prodam

PULTE razne in mize za trgovino, prodam. Kenda, Kersnikova ul. 2. 5614-6

KOTEL, skoraj nov, za navadno kopalno peč — prodam. Kenda, Kersnikova ul. 2. 5613-6

ČEVLJE, moške, nizke, rjave, št. 41, prodam. Naslov v Jutru. 5690-6

HARMONIKO kromatično — 80 basi, skoraj novo — prodam. Naslov v Jutru. 5611-6

PAJČOLAN, žalni, prodam ali zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5658-6

VOLNA za izdelovanje perzijskih preprog, ugodno naprodaj. Naslov v Jutru. 5650-6

BRISAČE 6 novih (damast) fino črno svileno obleko (težka svila) za srednjo postavo, črn volnen kostum za manjšo postavo, pomladanski površnik za močnejšo postavo in črno, pleteno, volneno, dolgo jopico, prodam ali zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5654-6

BLAGO za jutranji suknjič in dnevno domačo haljo, prodam ali zamenjam. Naslov v Jutru. 5657-6

KOLO moško, z vsem priborom, italijanske znamke, zelo dobro ohranjeno, prodam. Naslov v Jutru. 5653-6

VOZIČEK športni in novo damsko kolo, prodam. Cesta na Rožnik 43. 5642-6

KOSTUM, servise, cvetlična stojala in damsko perilo prodam ali zamenjam. Novi trg 1/III, levo. 5680-6

KOLO, novo, damsko, prodam, deloma zamenjam. Ogled od 12.30 do 13.30. Naslov v Jutru. 5679-6

VOZIČEK, globok, otroški, prodam. Naslov v Jutru. 5668-6

VOZIČEK, otroški, globok, prodam. Kren, Verstovškova 8/II. 5666-6

PREPROGO, 2.50×3.50 m, Jugo-perzer, prodam. Vratar hotela »Slon«. 5665-6

LIMONO V ČAJU dobro nadomešča limonin ekstrakt Citrol. Stekleničko prinesite s seboj. Drogerija Anton Kanc, Židovska ul. 1. 5038-6

APARAT, Singerjev, nov, za ažuriranje in entlanje, prodam. Povšetova ul. 85. 5470-6-D

KOLO, moško, športno, znamke »Diamant«, novo, prodam. Od 16. do 18. ure. Tržaška 24 v veži. 5649-6

KOZARCE za vkuhavanje ter čajni servis prodam. Naslov v Jutru. 5648-6

POSODO za 25 l masti, emajlirano 12 litrsko kozico ter damske črne čevlje št. 38 prodam ali zamenjam. Kolezija, Riharjeva ulica 6, mehanična delavnica. 5647-6

BLAGO, 3.75 m, karo, za pomladanski plašč, prodam. Naslov v Jutru. 5612-6

KRILO, svileno ruto, kapne, rjuho in volneno pleteno jopico prodam ali zamenjam. Naslov v Jutru. 5688-6

PREPROGE, tri, Smirna, Mečuka, Argama, harfacitre ter kratko suknjo prodam. Trgovina, Sv. Petra cesta 7. 5685-6

HARMONIKO, diatonično, skoraj novo, dobro ohranjen gramofon in 6 m temnomodrega blaga, prave, ga predvojnega, prodam. Zaloška 31. 5684-6

BLAGO za moško športno obleko ali damski kostum zamenjam ali prodam. Naslov v Jutru. 5683-6

PEČI, dve, sobni, lončeni, skoraj novi, ugodno prodam. Vodnikova cesta 77, pritl. 5711-6

KOLESI, damsko in moško, dobro ohranjeni, brez gum, prodam. Mehanik Ambrož, Dunajska cesta 71. 5710-6

SERVIS, jedilni, za šest oseb, knjižno omaro in mizno ogledalo prodam. Naslov v Jutru. 5717-6

BLAGO za moško obleko, volneno, predvojno, rjavo, zamenjam ali prodam. Naslov v Jutru. 5697-6

KOLO, damsko, ugodno prodam. Naslov v Jutru. 5706-6

ŠKORNJE, moške, št. 42, skoraj nove, in 1 par moških nizkih čevljev št. 40 prodam ali zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5703-6

ŠKORNJE št. 41, skoraj nove, prodam. Naslov v Jutru. 5702-6

KOŠARO, otroško, in stajico prodam. Naslov v Jutru. 5704-6

VOZIČEK, otroški, globok, dobro ohranjen, prodam. Šiška, Tržna 5. 5700-6

KOLO, moško, v zelo dobrem stanju, znamke »Jugosteier«, prodam. Cena ugodna. Ogled od 13. do 15. ure pri hišniku, Medvedova 12. 5698-6

KOLO, novo, športno, z gumami ali brez, prodam. Celovška 55/I. 5694-6

HARMONIKO, diatonično, novo, s poltoni, znamke Lubas, in Philips radio prodam. Naslov v Jutru. 5693-6

ŠKORNJE, črne, št. 43½, prodam ali zamenjam. Naslov v Jutru. 5692-6

DIVAN, salonski, kot nov, pliš, predvojno blago, prodam po ugodni ceni. Ogled od 7 do 8 in od 18 dalje. Naslov v Jutru. 5718-6

POSTELJO z žimnico, omaro, mizo s stoli, moderno, prodam. Naslov v Jutru. 5716-6

VOZIČEK, globok, stari model, skoraj nov, kompletno košaro in nekaj perila za novorojenčka prodam. Naslov v Jutru. 5713-6

RADIOAPARAT, popolnoma nov, 4+1, ugodno prodam. Trnovo, Kolezijska ulica 19. 5722-6

STRUNE, en stavek, za kontrabas, dva stavka strun za čelo, 6 komadov glasilk (jezičkov) za oboe in nekaj strun za gosli, vse popolnoma novo, skupno prodam. Naslov v Jutru. 5721-6

POVRŠNIKA, dva, prvi malo nošen, drugi nov, prodam. Ogled pri Saxu na Mestnem trgu 19. 5730-6

GOJZERJE, nove, št. 43, prodam ali zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5729-6

ČEVLJE, damske, pomladanske, št. 37, iz predvojnega blaga, ugodno prodam. Ogled pri vratarju Jutra. 5728-6

BLAGO, rjavo, iz čiste volne, za damski plašč ali moško športno obleko, prodam. Celovška cesta 55/I. 5727-6

SVILO, 4 m, črno, 5 m belega tafta, 4 m zelenega tafta, svilene ovratne rute, otroške nogavičke s hlačkami za 1—7 letne, prodam. Naslov v Jutru. 5735-6

STEKLENICE Bordeaux, 7 decilitrske, čiste, par sto komadov, prodam. Naslov v »Jutru«. 5745-6

Kupim

LJUBLJ. ZVON rudi posamezne letnike in mesečnike, kupim. Ponudbe Jutru pod »Lj. Zvon«. 5297-7

ŠTEDILNIK železni ali pečico na dva obroča, kupim. Ponudbe Jutru pod »Železni štedilnik«. 5645-7

SLOVENSKO in tuje leposlovje ter ostale izvirne knjige in prevode — kupuje Janez Dolžan — knjigarna Stritarjeva ulica 407 7

KOLO, damsko, dobro ohranjeno, Aiglon ali drugo boljšo znamko, kupim ali dam protivrednost. Ponudbe Jutru pod »Naturalije«. 5689-7

NOTE, klavirske: Pozzoli 24 etud, Der erste Bach, Beethoven: Für Elise, kupim. Ponudbe Jutru pod: »Takoj«. 5737-7

ZNAMKE vakovrstne tudi pokrajinske, kupim. Ponudbe Jutru pod »Pokrajinske«. 5022-7

KOLO Aiglon, Peugeot ali Stucchi, športno, dobro ohranjeno, kupim oz. vzamem v zameno za protivrednost. Ponudbe Jutru pod »Aiglon«. 5723-7

SLOV. KNJIGE dobre kupim. Ponudbe Jutru pod »Bibliofil«. 5226-7

BENCINMOTOR, tudi dinamo, 220 V, kupim. Ponudbe Jutru pod »Agregat 5 KS«. 5676-7

ZNAMKE kompl. zbirko ali posamezne partije, kupim. Ponudbe Jutru pod »Znamke« 5228-7

KIFELČAR, nekaj kilogramov, semenski, kupim ali zamenjam za sveža jajca. Naslov v Jutru. 5672-7

KNJIGO »Popolni zakon« od dr. Van de Veldeja, dobro ohranjeno, kupim. Naslov v Jutru. 5670-7

KOLO, moško, dobro ohranjeno, kupim. Naslov v Jutru. 5669-7

KOLO, damsko, kupim. Ponudbe Jutru pod »Kolo«. 5662-7

ZNAMKE posamezne, Pen-klub, rabljene ali nerabljene, dobrodelne serije, bivše Jug. in vse znamke evropskih držav, posamezne serije ali cele zbirke, kupim. Ponudbe Jutru pod »Kompletna serija«. 5522-7

PREPROGO perzijsko, kupim takoj. Ponudbe Jutru pod »Nujno«. 5563-7-D

RADIO, 3—4 cevni, v dobrem stanju, kupim. Naslov v Jutru. 5633-7

CARCASSIJEVO SOLO in Heinrich Albertove Etude za kitaro kupim. Ponudbe Jutru pod »Kitarist«. 5705-7

GNOJ, hlevski, kupi ali zamenja nekadilec. Naslov v Jutru. 5736-7

GOJZERJE ali delovne čevlje, rabljene in dobro ohranjene, kupim. Naslov v Jutru. 5732-7

VRATA, stara, več komadov, nujno kupim ali vzamem vsaj za en mesec v najem. Ponudbe Jutru pod »Poškodovanec«. 5731-7

ŠTEDILNIK, prenosljiv, emajliran, kupim. Naslov v Jutru. 5743-7

REPETITORIJ anatomije od prof. Plečnika, kupim. Naslov v »Jutru«. 5744-7

PISALNI STROJ kupim. Plačam delno tudi z naturalijami. Ponudbe Jutru pod »Vlaho«. 5741-7

Ženitve

INŽENIR, mlad, z odličnimi dohodki, išče poznanstva z izobraženim dekletom. Ženitev ni izključena. Dopisi z event. fotografijo Jutru pod »Stanovanje je opremljeno«. 5740-25

Zamenjam

DESKE, colarice, zamenjam za dobro ohranjeno otomano. Ogled od 17. ure dalje. Naslov v Jutru. 5610-8

PIČO za kokoši zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5609-8

OBLEKO moško, skoraj novo, zamenjam za drva. Naslov v Jutru. 5608-8

ČEVLJE dva para moških, novih, št. 28 in 42, zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5659-8

KOVČEG velik, železničarski, iz pravega usnja, izvrstno ohranjen in velik črn ženski plašč, zamenjam za protivrednost. Muzejska ul. 5, pritl., levo. 5644-8

VOZIČEK, otroški, globok, zamenjam za moško kolo. Ogled po 17. uri. Kalčič, Lepodvorska 28/I. 5677-8

PLAŠČ, spomladanski, iz čiste volne, predvojno blago, skoraj nov, volneno obleko in nekaj kosov belega perila (vse damsko), zamenjam. Naslov v Jutru. 5673-8

KURIVO zamenjam za brisače. Korun Ivan, brivec, Sv. Petra 19. 5663-8

JAJCA, sveža, zamenjam za grah ali oves. Naslov v Jutru. 5687-8

ČEVLJE, moške, močne, zamenjam za protivrednost. Bežigrad 15. 5681-8

VOZIČEK, športni, krem, dobro ohranjen, zamenjam za globokega, razliko doplačam. Glavan, Rožna dolina c. V, št. 13. 5701-8

GOJZERICE št. 38, plašček za 8 letno deklico in novo predvojno blago za obleko zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5699-8

KURIVO zamenjam za protivrednost. Naslov v Jutru. 5691-8

ČEVLJE, rjave, boksaste, št. 33, zamenjam za krompr. Naslov v Jutru. 5742-8

Posest

REALITETNA PISARNA Habijan Miro, Cigaletova 1/p, proda več lepih parcel po ugodni ceni. Tel. 36-97. 5607-20

SADNI VRT ali samo njega del, lahko tudi izven bloka Ljubljane, kupim. Natančen popis vrta, lege in kupnina na Jutro pod »Sadni vrt«. 5724-20

PARCELO, skoraj na Mirju, prodam za 375.000 lir. Ponudbe Jutru pod »Lep prostor«. 5738-20

PARCELO, lepo sončno, v neposredni bližini predzadnje tramvajske postaje na Viču, prodam za 730.000 lir. Ponudbe Jutru pod: »Izmera 950 kv. m«. 5739-20

Stanovanja

STANOVANJE, dvosobno, v Staničevi 10, Bežigrad, zamenjam za enako ali manjše s kabinetom v območju Sp. Šiška, Vodovodna in Bežigrad. 5664-21

STANOVANJE, dvosobno, lepo, prostorno, zamenjam. Kaluža, Gosposka ul. 5/II. 5725-21

Sobe išče

SOBO, prazno, za shrambo novega pohištva, iščem. Najraje na Kodeljevem, v Vodmatu ali Zeleni jami. Ponudbe Jutru pod »Čisto in takoj«. 5660-23a

SOBO opremljeno za dve osebi, s posebnim vhodom, iščem. Delno pomagam v gospodinjstvu ali s protivrednostjo. Ponudbe Jutru pod »Pomoč«. 5646-23a

SOBICO, prazno, za shrambo pohištva, iščem. Ponudbe Jutru pod »Suha«. 5696-23a

Sobo odda

SOBO, opremljeno, oddam starejši solidni gospe ali gospodični. Naslov v Jutru. 5714-23

Razno

DENARNICO z listinami na ime Prošek sem izgubila 10. marca v Kolodvorski ulici. Najditelja prosim, da jo proti nagradi vrne v trgovini Trogerlič, Kolodvorska 41. 5675-37

IZGUBIL sem knjigo z izmerami, merilo in denar. Poštenega najditelja naprošam, da vrne vsaj knjigo v upravo Jutra. 56[illegible]-37

KLOBUK črn, moški, sem izgubil v soboto v Hirski ulici. Najditelja prosim, da ga vrne proti nagradi v upravi Jutra. 5643-37

ROKAVICO, rjavo, volneno, levo, sem izgubila dne 11. marca. Ker sem od bombnega napada prizadeta in je to edini par, prosim najditelja, da jo odda v Groharjevi 8. 5667-37

OSEBA, ki je 5. marca vrnila glavni policiji najdeno osebno izkaznico na ime Nemgar, naj se zglasi proti nagradi na naslov: Stranska pot 19. 5734-37

ROKAVICO, pleteno, volneno, sivo, z modrim obšito, desno, sem izgubila 12. marca od trgovine Kačar po Scopolijevi ulici do Galetovega bloka. Najditelj naj jo blagovoli proti nagradi oddati v trgovini Kačar, Vodnikova c. 87. 5720-37

HLAČE, črne, z drobnimi črticami, sem izgubil od Bolgarske, Jegličeve, Lipičeve, za Gradom. Najditelja prosim, da jih proti visoki nagradi vrne v Bolgarsko 17. 5682-37

NALIVNO PERO znamke »Princeps«, sivo, sem izgubila v nedeljo na Viču. Ker mi je drag spomin na očeta, prosim najditelja, da ga proti nagradi vrne v upravi Jutra. 5708-37

ČEPICO, smučarsko, sem izgubil od Jelačinove vile, po Emonski do Rimske 5. Prosim, oddajte jo proti nagradi pri Levstku na Rimski 5/II. 5695-37

ROKAVICO, usnjeno, desno, sem izgubil v nedeljo od Kolodvorske, Miklošičeve do bežigrajske policije. Najditelja prosim, da jo proti nagradi odda v kavarni Vesel na Miklošičevi cesti. 5686-37

IZGUBILA sem v petek po bombnem napadu svežnji damskega triko perila v rožah flanelasti rjuhi od Žitnikove ulice po Rožni dolini do Velebitske ulice. Ker je v svežnju edino rešeno perilo, prosim najditelja, da najdeno perilo odda proti nagradi v Šibeniški ulici 15/I. 6-37

ŠOP KLJUČEV v črnem etuiju sem izgubil v soboto 10. III. od Zvezde do trgovine Schneider-Verovšek. — Najditelj naj jih odda proti visoki nagradi v upravi Jutra. 5656-37

KOKOŠ, temnorjava, se je zatekla. Najditelja prosim, da jo odda: Črtalič, Sv. Petra cesta 47. 5674-37

KINEMATOGRAFI

KINO SLOGA. Iz prvega zakona. — Predstave ob 16. in 19. uri.

KINO UNION. Film največje tehnične senzacije Zlato. Predstave ob 16. in 19. uri.

KINO MATICA. Telef. 22.41. Vrni se! Albert Matterstock, Marina v. Ditmar, O. E. Hasse. — Predstave ob 16 in 19. uri.

Žrtev letalskega napada je postala naša preljubljena mama, stara mama, sestra in teta, gospa

MARIJA NOVINEC roj. Pate

Pogreb bo v četrtek, 15. t. m., ob 8. uri z Žal, kapele sv. Andreja, na pokopališče k Sv. Križu. Maša zadušnica bo v torek 20. t. m. ob ½8. uri na Viču.

Ljubljana, 13. marca 1945.

Žalujoče rodbine: Novinec, Vavpotič, Valenta, Pate in ostalo sorodstvo.

Nenadoma nas je za vedno zapustila naša ljubljena, skrbna žena, mati, sestra in teta, gospa

Pavlin Lucija roj. Čeren

Pogreb nepozabne pokojnice bo v četrtek, dne 15. marca ob 10 dopoldne z Žal, kapele sv. Jožefa, na pokopališče k Sv. Križu.

Žalujoči: Jože, mož; Marija, Jožica, Janko, Peter in Lucija, otroci — ter ostalo sorodstvo.

Dne 29. XI. 1944 je umrl v Gospiču naš ljubljeni brat, gospod

MAKS ŠUBIC

poslovodja električne centrale.

Pokopan je bil v Gospiču.

Ljubljana-Poljane-Jesenice, dne 12. III. 1945.

Ciril in Ivan, brata, Mici in Albina, sestri.

Umrl nam je naš ljubljeni mož in oče

STARC KAROL

mestni delavec.

Pogreb bo v četrtek ob pol 10. uri z Žal, kapele sv. Jurija, k Sv. Križu.

Ljubljana, 12. marca 1945.

Žalujoča: žena Rezalija, sin Karol in ostalo sorodstvo.

V nedeljo popoldne je umrla gospa

HEDA DOBEIC roj. JENKO

Njeno truplo počiva na Žalah v kapelici sv. Krištofa, odkoder jo bomo spremili k večnemu počitku k Sv. Križu v četrtek dne 15. marca ob 9. uri dopoldne.

Ljubljana, dne 12. marca 1945.

Žalujoči mož Janez, hčerkica Alenčica in ostalo sorodstvo.

Zapustil nas je za vedno v 23. letu starosti naš nadvse ljubljeni sin, vnuk itd., gospod

PIPP IVO

Nepozabnega pokojnika smo pokopali danes, v sredo 14. t. m. Njegovo truplo leži pri Sv. Križu.

Ljubljana, dne 14. marca 1945.

Globoko žalujoči starši Ivan in Marija, rodbine Pipp, Kastelic, Hann, Grmšek in zaročenka Milena.

Za uredništvo: Milan Zadnek — Za izdajatelja: Stanko Virant — Za Narodno tiskarno: Fran Jeran — Za inseratni del Ljubomir Volčič